

Série I, Číslo 3

POMAZANÍ POSLEDNÍHO ČASU

**kázáno v Jeffersonville
25. 7. 1965**

William Marrion Branham

„Mluvené Slovo je originální semeno“

Pomazání posledního času

kázáno 25. 7. 1965 v Jeffersonville

Dobré jitro, budeme nyní mluvit s naším Pánem. Velký Bože, Stvořiteli nebe i země, Ty jsi svatý čas tohoto jitra určil, abychom Ti sloužili. Dej, ó Pane, abychom se v našich srdcích vydali cele Tobě, v Tvou vůli a působení Ducha svatého a dej, abychom přijímali, co nám chceš říci. Naší touhou je, abychom byli lepšími křesťany a reprezentanty. Dej to Pane, dnešního jitra, když na Tebe očekáváme ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Těšíme se z toho, když můžeme dnes ráno stát ve službě velkého Krále a litujeme, že není dost místa pro všechny, kdož přišli a přes všechny okolnosti se budeme snažit dát jim to nejlepší. Zároveň zdravíme ty, kteří nás tohoto jitra poslouchají přes telefonní přenos v New York – City, Texasu, Arizoně, Tucsonu, Californii, Georgii, New Albany a Indiáně. Zdravíme vás, ať jste kdekoli ve jménu Pána Ježíše Krista.

Kostel v Jeffersonville je přeplněn a každý očekává na nedělní lekci. Očekávám s jistotou, že nám Bůh mocně požehná. Doufám, že se co nejdříve najde východisko, abychom mohli být všichni pohromadě. Možná, že to bude pod velkým stanem, protože je mě položeno na srdce, abych mluvil o sedmi koflících hněvu.

Dnes ráno mám zvláštní úkol a hledal jsem Pána, abych se dozvěděl, co mám mluvit. Mám pocit, jakoby to byla moje poslední bohoslužba, ve které jsme spolu. Příchod Pána je velmi blízko. V novinách jsem četl, že podle předpovědi o Kalifornii jsou již určitá místa, kde domy v ceně 100 000 dolarů klesají za hodinu až o 30 coulů. Trámy se trhají a praskají a do dnešního dne se neví, čím to je. Mám tyto noviny, kde jsou na ti- tlní straně jejich snímky a doufám, že je dnes večer budu moci přinést. Chtěl bych ohledně toho ještě něco říci.

Když jsem se dnes modlil a přemýšlel o tom, co mám dělat, byl jsem si vědom, že jednoho dne se budu zodpovídat z toho, co říkám. Cítím, že jsem veden Duchem svatým dnešního rána hovořit o předpovědích. Když nejsme informováni o tom, že se něco mimořádného stane, ale právě to potřebujeme vědět. Duch svatý nám tyto předpovědi dal z toho důvodu, abychom lidstvo varovali před tím, co přijde. Víte, že v Bibli stojí psáno: „Bůh nečiní nic, aniž by vše zjevil Svým služebníkům prorokům.“

Vzpomeňte si, jak Pán Ježíš varoval lidi před tím, co se má stát. Také my se snažíme v této velké hodině poznat, ve kterém čase žijeme a co se má v tomto čase stát. Bylo mi uloženo do srdce, abych dnes ráno mluvil k textu, který je v Mat. 24:15-28:

„Protož když uzříte ohavnost zpuštění, předpověděnou od Daniele proroka, ana stojí na místě svatém, (kdo čte, rozuměj), tehďáz ti, kteříž by byli v Judstvu, nechť utekou na hory. A kdo na střeše, nesstupuj, aby něco vzal z domu svého. A kdo na poli, nevracuj se zase, aby vzal roucha svá. Běda pak těhotným a těm,

kteříž kojí v těch dnech. Protož modlete se, aby utíkání vaše nebylo v zimě, neb ve svátek. Nebo bude tehdyž soužení veliké, jakéhož nebylo od počátku světa až do té chvíle, aniž kdy bude potom. A byť nebyli ukráceni dnové ti, nebyl by spasen žádný člověk. Ale pro vyvolené ukráceni budou ti dnové. Tehdy řekl-li by vám kdo: Aj, tutot jest Kristus, aneb tamto, nevěřte. Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci a činiti budou divy veliké a zázraky, tak že by svedli, (by možné bylo) také i vyvolené. Aj, předpověděl jsem vám. Protož řeknou-li vám: Aj, na poušti jest, nevycházejte. Aj, v skryších, nevěřte. Nebo jako blesk vychází od východu slunce a ukazuje se až na západ, tak bude i příchod Syna člověka. Nebo kdežkoli bude tělo, (v něm. Bibli: žrádlo, maso) tuť se shromáždí i orlice.“

Chtěl bych tohoto jitra poukázat zvláště na verš 24: „*Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci a činiti budou divy a zázraky, tak aby v blud uvedli kdyby možné bylo, také i vyvolené.*“

Téma, na které bych chtěl mluvit zní: **POMAZÁNÍ POSLEDNÍHO ČASU.**

Věřím, že zijeme v posledních dnech a mám za to, že každý věřící čtenář Bible ví, že nemá žádný smysl sepisovat dějiny, protože nebude nikdo, kdo by je četl. Kdy se to splní a jak je do té doby daleko, nevím. Ani andělé v nebi neví o té hodině, nebo minutě. Pán Ježíš řekl: „Když se počnou tyto věci dítí, pak pozdvihněte hlav svých, protože vaše spasení je blízko.“

Možná, že to souvisí s vědci, kteří v tyto dny mluvili o odtržení západního pobřeží Ameriky. Trhlina je tisíce mil dlouhá a zmíněný díl se má odtrhnout do moře. Vědec dostal otázku, kdy se to stane. Řekl: „Má to začít od Los Angeles a může se to stát za 5 minut, nebo také za 5 let.“ Mnozí z vás viděli v televizi, jak trhlinu pozorovali. Táhla se podél pobřeží přes San José až k Aljašce a potom přes ostrovy Alentian. Trhlina šla dál asi 200 mil do moře. Pak zpět do San Diega, okolo Los Angeles a tvořila zátoku. Všechna zemětřesení až dosud byla vulkanic-kého původu a skrze tyto otřesy se to stane.

Reportér se zeptal: „Vypadá to, jako by se to mělo utrhnout.“

Vědec ale řekl: „Ne mělo, ale s určitostí se odtrhne.“

Reportér namítl: „To ale nebude v naší generaci.“

Vědec odpověděl: „Může to být v následujících 5 minutách, nebo 5 letech. Určitě nevíme, kdy to bude.“

Nikdo neví, jak tomu zabránit. Není žádná možnost. Bůh může vždy činit, co chce a nikdo Mu nemůže říci, jak a co má dělat. Můžete stavět domy, dělat vědecké pokusy, ale Bůh je Stvořitel veškeré vědy. Jak Mu v tom chcete zabránit. Mohl by tohoto jitra zemi zamořit mouchami, kdyby chtěl. Věřte tomu, že by mohl zavolat mouchy, které by mohly během asi půl hodiny urazit 40 mil a lidstvo na zemi sežrat. ONje Bůh a činí vždy, co chce. Je suverénní sám v Sobě. Když shrneme všechny důkazy, jež máme k dispozici, mám za to, že bychom se mohli jimi zabývat. Skrze otevření sedmi Pečetí jsme se dozvěděli pravdu. Bůh ve Své milosti k nám byl tak věrný a ukázal nám tyto věci.

Prosím, abyste si všimli, že Ježíš v Mat. 24:24 používá výrazu Kristové, což je množné číslo. Slovo Kristus znamená: „pomazaný.“ Když je řeč o Kristech, není to jeden, nýbrž mnozí pomazaní. Jinými slovy, abychom tomu lépe rozuměli: „V posledních dnech povstanou falešní pomazaní.“ To se nám zdá skoro nemožné. Ale pozorujte následující slovo. Pán zase mluví o falešných prorocích. Zase množné číslo. Pomazaný je někdo, kdo přináší poselství. Jediná možnost, jak poselství přinést, je skrze někoho pomazaného. A to je prorok.

Povstanou falešní učitelé. Prorok učí poselství. Toto jsou lidé s falešným učením. Kristové – množné číslo. Kristus je ale v jednotném čísle. Ale tito ostatní Kristové musí být pomazaní a předpovídají to, co sami učí. A toto učení je jiné, jako je jiné učení pomazaného Krista. Oni jsou pomazaní falešní Kristové. V této lekci bych vám chtěl vysvětlit, co říká Písmo a ne co někdo někde říká.

Můžete namítnout: „Jak to může být? Kdo jsou ti pomazaní?“

Jsou to pomazaní falešní proroci. Ježíš říká v Mat. 5:45: „...*slunci svému velí vzchoditi na dobré i zlé a déšť dává na spravedlivé a na nespravedlivé.*“

Můžete říci: „Věříš, že pomazání těchto lidí je pomazání Ducha svatého?“

Je v nich pravý Duch Boží, ale přesto jsou falešní. Podívejme se nyní na text a poslechněme si, co nám říká: „...*a činiti budou divy veliké a zázraky, tak že by svedli, (by možné bylo) také i vyvolené.*“

Jsste pomazaní pravým Duchem Božím? Víím, že se to divně poslouchá, ale uděláme si čas, abychom tato slova doložili Písmem svatým, které je absolutní pravdou a tím stejným. TAK PRAVÍ PÁN.

Otevřte si své Bible u Mat. 5:44-45. Čtème: „*Ale jáť vám pravím: Milujte nepřátely své, dobrořečte těm, kteříž vás proklínají, dobře čiňte nenávidícím vás a modlete se za ty, kteříž vás utiskují a vám se protiví. Abyste byli synové Otce svého, kterýž jest v nebesích; nebo slunci svému velí vzchoditi na dobré i zlé a déšť dává na spravedlivé a na nespravedlivé.*“

Slyšeli jste, co o tom říká Bible. Vezmeme si čas, abych vysvětlil základní věci. Je to ohromující, víím. Chtěl bych se vás zeptat, může-li Duch svatý pomazat falešného učitele. Ježíš řekl, že to tak bude, protože: „*Déšť padá na obojí, na dobré i zlé.*“

Dále čtème u Žid. 6:1-8: „*Protož opustíte řeč počátku Kristova, k dokonalosti se nesme, ne opět zakládající gruntu pokání ze skutků mrtvých a víry v Boha, křtů učení a vzkládání rukou a vzkříšení z mrtvých, i soudu věčného. A tot učiníme, dopustí-li Bůh. Nebo nemožné jest jednou již osvíceným, kteříž i zkusili daru nebeského a účastníci učinění byli Ducha svatého, okusili také dobrého Božího slova a moci věka budoucího, kdyby padli, zase obnoviti se ku pokání, jakožto těm, kteříž opět sobě znova křižují Syna Božího a v porouhání vydávají. Země zajisté kteráž často na sebe přicházející déšť pije a rodí bylinu příhodnou těm, od kterýchž bývá dělána, dochází požehnání od Boha. Ale vydávající trní a bodláky zavržená jest, a blízká zlořečení, jejížto konec bývá spálení.*“

Pavel ukazuje Židům na podobnosti a přenáší je ze židovstva do křesťanstva. Ukazuje, že staré věci jsou stínem budoucích.

Chtěl bych vás na něco upozornit. Jistě jste zpozorovali, že v prvním verši je psáno: „*Protože opustili řeč počátku Kristova...*“ – tedy jednotné číslo – a také jste si všimli ve 4. verši slova „dar“, zase jednotné číslo a nestojí tam psáno „darů“, kteří i zakusili daru nebeského. „Kristus“ – jednotné číslo, „daru“ – jednotné číslo.

Porovnejte to prosím s Mat. 5:45 a všimněte si, co Ježíš říká: „*Bůh dává slunce i déšť na spravedlivé i zlé, aby přineslo užitek všem lidem.*“ Jelikož ale plevel roste na stejném poli, jako pšenice, obdrží každý stejný podíl. Déšť, který dává vzrůst pšenici, je stejný déšť, který dává vzrůst i plevelu. Pán mě poučil na jednom příběhu, když jsem byl v jednom shromáždění letničních.

Před tím jsem nikdy neslyšel mluvit v jazycích. Byli tam dva zvláštní muži. Jeden mluvil v jazycích a druhý vykládal a zase obráceně. Oba mluvili pravdu. Oba řekli: „Zde jsou mnozí, kteří dnes mají činit pokání.“ Na tuto výzvu vystoupili muži a ženy a přišli k oltáři. Myslel jsem si, jak je to nádherné. Potom se stalo, že jsem s oběma mluvil a skrze Ducha svatého a dar rozeznání mně byly zjeveny zatajené věci. Jeden z těch dvou mužů byl pravým služebníkem Kristovým, ale druhý byl pokrytec. Žil s černovlasou ženou a s blondýnou měl děti. To mě bylo ukázáno ve vidění. Nemohl to zapřít. Když jsem s ním potom ohledně toho mluvil, podíval se na mne, vyběhl ven a běhal kolem budovy. Nejdříve jsem si myslel, že jsem mezi anděly a potom jsem se ptal sám sebe, jestli nejsem spíše mezi d'ábly.

Jak to může být? Nemohl jsem to pochopit. Léta jsem od tohoto tématu dával ruce pryč, až přišel den, kdy jsem stál před starou ocelárnou. Modlil jsem se. Duch svatý mi opět připoměl odstavec z Písma k Žid. 6:7-8: „*Země zajisté na sebe přicházející déšť pije a rodí bylinu příhodnou těm, od kterých bývá dělána, dochází požehnání od Boha. Ale vydávající bodláky a trní, zavržená jest a blízká zlořečení, jejížto konec bývá spálení.*“

Obojí obdrželo ze životadárného pramene Božího. Nyní jsem rozuměl, proč Ježíš řekl: „*Podle ovoce jejich poznáte je.*“ (Mat. 7:20). Proto je déšť, který padá na zemi, připodobněn dešti, jenž dává život a padá na církve Boží. Jmenuje se to časný a pozdní déšť, který je vylit skrze Ducha svatého na Boží církve.

Pozorujte, zní to velice cize, ale obojí semeno je vloženo do země, jedno jakým způsobem. Když je to trní, pak je to trní od počátku. Tak zůstala pšenice pšenicí a plevel plevelem. Všecko ze sebe roste a ukazuje na to, čím od počátku je. Kdyby možné bylo, byli by svedeni i vyvolení, protože obdrželi stejný déšť, stejné požehnání a činí stejné zázraky a znamení. Tedy trnový keř nemůže za to, že je trnovým keřem a ani pšenice nemůže za to, že je pšenicí. Záleží jedině na tom, k čemu bylo zrno od počátku Stvořitelem určeno.

Slunce ráno vychází a svítí na celou zem. Slunce, které vychází na východě, je tím stejným sluncem, které na západě zapadá. Bylo určeno k tomu, aby všechno mohlo uzrát. Inaše těla z něho berou život. Každý den musí něco zemřít, abychom mohli žít. Ale není pravda, když naše těla jsou odkázána na mrtvé substance, že z duchovního musí něco zemřít, abychom měli duchovní život. Bůh vzal na sebe lidskou podobu, stal se tělem a zemřel, abychom měli život. Neexistuje církev nebo něco jiného na světě, co by nás mohlo zachránit, jedině Bůh sám. ON je tím jediným, skrze kterého žijeme.

Vzpomeňte si, co říká Písmo v Jan. 1:1: „*Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh.*“ A Jan 1:14: „*A Slovo to tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi a viděli jsme slávu Jeho, jakožto jednorozeného od Otce, plné milosti a pravdy.*“ Mat. 4:4: „*Psánot' jest: ne samým chlebem živ jest člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží.*“ Vidíte tedy, že žijeme skrze Slovo a to je Bůh.

Přesně tak, jak slunce přechází přes zemi, aby přivedlo zrno k zralosti, je to také s církví. Dozrání se neděje najednou. Prochází to postupným dozrávajícím procesem, až zrno dosáhne úplné zralosti. Církev začala v počátečním stadiu. V temném století byla vložena do země a nyní přišla k úplnému dozrání. To nám může být jasné. Bůh se nechává poznat v přírodě. Nemůžete přeměnit přírodu, v tom je právě dnes ta nouze.

Dělají se atomové výbuchy v oceánu a tím trpí všechno. Když vykáčíte lesy, přejde vítr a odnese vás. Když přehradíte řeky, vylejí se z břehů. Musíte poznat vůli Boží, abyste věděli, co se má stát. V tom musíte zůstat. Máme lidi, kteří mají jména podle různých organizací, denominací a vidíte co z toho vzešlo. Zůstaňte na cestě, kterou Bůh připravil.

Vraťme se k našemu tématu. Ježíš říkal v Mat. 24, že toto bude znamením posledních časů. Tato znamení budou známá až v posledním čase, tak to musí být po otevření Pečetí, aby vyvolení nebyli těmito věcmi zmateni. Musí být zjeveno a jasně ukázáno, že obojí, pšenice i plevel, žijí skrze jedno a stejné pomazání a obojí se přesto radují.

Vzpomínám si na den, když jsem byl ve staré ocelárně a měl jsem vidění. Předě mnou stála veliká Země; vypadalo to, jakoby byla teprve nově uválcovaná. Přišel rozsévač. Toto bych vám chtěl obzvláště vyložit. Pozorujte, co přišlo nejdříve a co k tomu následovalo.

Nejprve přišel bíle oblečený muž. Šel přes celou zemi a rozséval. Po něm následoval muž v tmavém oblečení. Šel plíživým krokem a rozséval plevel. Když se toto všechno stalo, viděl jsem, že obojí semeno vzešlo. Jedno byla pšenice a druhé plevel. Potom přišlo sucho. Vypadalo to tak, že pšenice i plevel sklonily hlavy a volaly po dešti. Přišel velký mrak a začalo pršet. Pšenice zvedla hlavu a volala: „Chvála Pánu, chvála Pánu!“ Také plevel zvedl hlavu a volal: „Chvála Pánu, chvála Pánu.“ To stejné. Obojí vzešlo, obojí vyrostlo na stejném poli, ve stejné zahradě, na tom samém místě, za stejných podmínek. Vyrostlo

obojí, pšenice i ple-vel. Stejný požehnaný déšť, který dal vzrůst pšenici, dal vzrůst i plevelu.

Stejný Duch svatý, který byl seslán na církev Boží, jež byla žádostiva zachraňovat duše, jí dává sílu k činění zázraků, padá na spravedlivé i na nespravedlivé. Je to stejný Duch svatý.

Nemůžeme si to jinak vyložit, abychom rozuměli Mat. 24:24. Pán řekl, že povstanou falešní proroci a falešní Kristové. Budou pomazání pravým Duchem Božím, ale přesto budou falešnými proroky a falešnými učiteli. Co působí, aby mužové byli falešnými učiteli? Na tom musí být něco pravdivého. Až přijdeme k znamení zvířete, poznáte, že jsou to denominace. Jsou pomazanými křesťany, ale falešnými učiteli. Je to je-diný způsob, jak to vyjádřit.

Před časem jsem mluvil v Arizoně s přítelem, který má citrusovou farmu. Měl oranžovník, který nesl citróny, mandarinky, grapefruity, klementinky a ještě jiné citrusové ovoce. Zapomněl jsem, jak se jmenují všechny druhy, které rostly na jednom stromě.

Zeptal jsem se ho: „Jaký je to strom?“

On mi řekl: „Oranžovník.“

Nato jsem se zeptal: „Proč má tolik druhů ovoce?“

Odpověděl: „Jsou naroubované.“

„Teď tomu rozumím,“ řekl jsem. Pak jsem se zeptal dále: „Ponese tento strom při příští úrodě jenom pomeranče?“

Řekl: „Ne, každá naroubovaná větev ponese svůj druh ovoce.“

Ptal jsem se dále: „Přinese tato citrusová větev zase citróny na oranžovníku?“

Odpověděl: „Ano, to je přírodní jev naroubované větve.“

Nyní jsem řekl: „Chvála Bohu.“ Zeptal se mne, co jsem tím mínil. Odpověděl jsem mu: „Mám ještě jednu otázku: Ponese tento pome-rančovník zase někdy pomeranče?“

Řekl: „Ano, jestli strom sám vyrazí další větve. Když vyrazí další větve, nebude již z těch naroubovaných. Naroubované větve jsou příživníci a žijí z toho stromu.“

Řekl jsem: „Zde to máme, metodisté vychovávají metodisty, baptisté baptisty, katolíci zase jenom katolíky. Ale církev živého Boha přivede Krista přímo z kořene. Jenom skrze Svě Slovo nechá Pán vyrazit další výhonek z vinného kmene.“

Citróny, klementinky, mandarinky, všechny druhy citrusového ovoce mohou žít z jednoho kmene, ale vydávají špatné vysvědčení o stromu i když z toho stromu berou život.

Chápete to? Žijí a přijímají potravu ze života, který je v tom stromě. Zde máte Mat. 24:24. Žijí z toho života, ale nebyli pravými hned od počátku. Vydávají falešné vysvědčení o stromě. Je to oranžovník a přece je to citrusový strom.

Říkají: „Tato církev, tato denominace vydává osvědčení o Kristu.“ A přece

mají falešný křest a vydávají falešné svědectví o Slovu. Říkají, že moc Boží byla jen pro apoštolů. Ježíš ale řekl: „Jděte do celého světa a kaďte evangelium všemu stvoření.“

Každý výhon, který vyrazí následkem tohoto kázání, přinese ovoce stromu. A tato znamení budou mít ti, kteří jsou pravými výhony, tak dlouho, dokud strom může vypouštět výhony. Tedy až do skonání světa. V Mar. 16:15-18 stojí: „*A řekl jim: Jdouce po všem světě, kaďte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a pokřtí se, spasen bude; kdož pak neuvěří, budeť zatracen. Znamení pak ti, kteříž uvěří tato míti budou: Ve jménu mém d'ábly budou vymítati, jazyky novými mluvit, hady bráti a jestliže by co jedovatého pili, nikoliť jim neuškodí; na nemocné ruce vzkládati budou a dobře se míti budou.*“

Vidíte, co Ježíš říká? Myslete na to, že tato slova platí pro poslední čas, ne pro čas, ve kterém žil Wesley. V posledním čase se to má naplnit. A nyní dávejte pozor na Písmo. Ono má dát svědectví o sobě. Ježíš řekl: „Hleďte v Písmu, neboť se domníváte v něm věčný život míti, ono jest to, které o Mně vydává svědectví.“

Když tedy tento strom vyrazí nový výhon, jak říká Ježíš v Jan. 15:5: „*Já jsem ten vinný kmen a vy jste ratolesti.*“ Jan 14:12: „*Kdož věří ve mně, skutky, které já činím, i on činiti bude.*“ Totiž ti, kteří hned z počátku byli v kořenu. Z toho důvodu je Ježíš obojí: Kořen a Výhonek Davidův. Byl před Davidem, byl po Davidovi. Je Hvězdou jitřní, Růží Sáronskou, Lilíí v údolí, Alfou a Omegou, Otec, Syn a Duch svatý. Neboť v NĚm přebývá všechna plnost Božství tělesně. (Kol. 2:9)

Ježíš tímto říká: „Kdo je v tomto vyvoleném a předem určeném ži-votě, totiž, kdo je ve Mně – On je to Slovo od začátku – kdo z Něho vychází, přinese ovoce.“ Ale ostatní se budou z toho samého života živit a budou se nazývat věřící a křesťané, ale budou na ně platit slova z Mat. 7:21: „*Ne každý, kdož mi říká: Pane, Pane vejde do království nebeského, ale ten kdož činí vůli Otce mého, kterýž jest v nebesích.*“

Léta jste mě slyšeli kázat, jak tyto stromy, pravý a nepravý vyrůstají společně. O tom se již uvažovalo na příkladu Abela a Kaina. Ti dva se potkali u oltáře, oba byli nábožní a oba byli pomazaní. Oba se modlili k jednomu Bohu; jednoho Bůh odmítl, druhého přijal. Jediný rozdíl je v tom, že ten, který byl přijat, činil něco jiného, než jeho bratr. Zbývá jenom ta možnost, že mu to bylo zjeveno.

Bible říká v Žid. 11:4: „*Věrou lepší oběť Bohu obětoval Abel, nežli Kain, skrze kterouž svědectví obdržel, že jest spravedlivý, jak sám Bůh darům jeho svědectví vydal. A skrze tu, umřev, ještě mluví.*“

Bůh vydal svědectví o Abelovi a jeho spravedlnosti. Ježíš se odvolává na toto duchovní zjevení, když klade v Mat. 16:1-18 otázku: „*Kým praví lidé býti mne, Syna člověka? A oni řekli: Někteří Janem Křtitelem, jiní pak Eliášem, jiní pak Jeremiášem, aneb jedním z proroků. I dí jim: Vy pak kým mne býti pravíte? I odpověděv Šimon Petr, řekl: Ty jsi Kristus, ten Syn Boha živého. A odpovídaje*

Ježíš, řekl mu: Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův; nebo tělo a krev nezjevilo tobě, ale Otec můj, kterýž jest v nebesích. I jáť pravím tobě, že jsi ty Petr a na téť skále vzdělám církev svou a brány pekelné nepřemohou jí.“

Kdo je tou skálou? Je to právě zjevení o tom, kým On byl. ON je tou skálou. To Slovo, ten pravý vinný kmen.

Abel jednal ve víře. Vy říkáte: „Nebylo to žádné zjevení, byla to víra.“ Co je víra? Víra je něco, co vám bylo zjeveno. Něco, co tady ještě není, ale věříte, že to bude. Víra je skrze vůli Boží. Dnešní církev nevěří na duchovní zjevení, jen dogmatickému učení nějakého systému. Ale skrze zjevení obětoval Abel Bohu drahocennější obět, nežli Kain. Skrze tu obět vydal Bůh o něm svědectví, že byl spravedlivější. Amen.

Doufám, že jste tomu rozuměli. Hled'te, v jakém čase žijeme. Poznáváte hodinu?

Před krátkým časem jsem hovořil s jedním příjemným křesťanským kazatelem, který mi řekl: „Pane Branhame, všechna zjevení odmítáme.“

Na to jsem mu řekl: „Potom musíte odmítnout i Ježíše Krista, protože zjevením Božím v lidském těle. Když toto neuznáte, pak jste ztraceni.“

Když nejste schopni věřit, že On je zjevením Ducha Božího, zjeveným v lidském těle, pak jste ztraceni. Když z Něj uděláte druhou nebo třetí osobu, nebo někoho jiného, nežli Boha samotného, jste ztraceni. V Jan. 8:24: „*Nebo, jestliže nebudete věřit, že já jsem, zemřete v hříších svých.*“ Zjevení! Není nic divného, že nemohli poznat, kým On byl. V Jan. 6:44-45 je psáno: „*Žádný nemůž přijíti ke mně, jedině leč Otec můj, kterýž mne poslal, přitřhl by jej a jáť jej vzkřísím v den nejoslednější. Psáno jest v prorocích: A budou všickni vyučeni od Boha. Protož každý, kdož slyšel od Otce a naučil se, jdet' ke mně.*“

Jan 6:37: „*Všecko, což mi dává Otec, ke mně přijde a toho, kdo ke mně přijde nevyvrhu ven.*“ Ó, jak Jej máme milovat, Jemu se odevzdat a Jeho chválit. Semeno Ducha přichází v tyto poslední dny do stromu, aby Nevěsta přišla k úplnému dozrání přesně v tomto čase. Pravý a falešný vinný kmen mají stejné pomazání a stejný déšť padal na oba kmeny. Není proto žádný div, že Pán nás varoval, totiž: „*Kdyby možné bylo, že by i vyvolení byli svedeni.*“ Pozorujte, mají stejnou podobu, jsou stejným způsobem pomazáni. Můžete je poznat jediné podle ovoce. Jak můžete říci, že větve patří k oranžovníku, když dává mandarinky?

Vinný kmen je přece v pořádku, větve žijí ze stromu. Ale vydává mandarinky a ty nebyly původním ovocem. Někáká církev (konfese), může říkat, že Ježíš Kristus je stejný včera, dnes i na věky a přece moc, divy a zázraky zapírá, ale církev, která žije z Ježíše Krista a plně věří, bude činit i divy Ježíše Krista, bude mít život Ježíše Krista a žádného rozdílu mezi nimi nebude.

Z vinného kmene vzniká život, ale když někdo není ze základu, z kořenu, ponese vždy jenom mandarinky a to je přece něco docela jiného, než pravé ovoce. Když někdo má předem určený život z Kořenu, přinese ovoce Ježíše

Krista, včera, dnes i na věky. To je to Slovo, které vyráží z Kořenu. Pán je tím Kořenem. ON je začátek časů.

Ježíš říká: „Podle ovoce jejich je poznáte.“ Poznáte je podle toho, co produkuje. Lidé nemohou trhat hrozny z kopřiv i když rostou uprostřed vinice, protože ovoce samo dokazuje, ke kterému druhu náleží.

Co je ovoce? **Ovoce je Slovo!** Ono je ovocem a poučením pro určitý čas, abychom poznali a mohli rozebrat, zda-li je to lidské učení, nebo denominanti. Neboť Slovo Boží je pro určitý čas.

Zde bychom se mohli delší čas zastavit, ale jsem si jist, že rozumíte, co vám chci tímto objasnit. Pomazání je na pravých i falešných učitelích a působí přesto, že dělají přesně, co Bůh jim neurčil, aby dělali. Stejně to ale činí a nemohou za to. Jak může být kopřiva něčím jiným, než kopřivou. Nehledě na to, kolik deště na ni spadlo, zůstane jen kopřivou. To je důvod, proč Ježíš řekl, že pravému to bude tak podobné, že by mohli být svedeni i vyvolení, kteří jsou z kořenu. Ale to není možné, protože pšenice nemůže dělat nic jiného, než vydat zrno.

Pozorujte! Původcem organizace není Bůh, ale ďábel. Tohle jsem v kázáních zdůraznil již několikrát. Víme, že Bůh lidi nespojuje v organizaci. Trvalo několik století po smrti apoštolů, než se zformovala první organizace. Ale vždy selhala. Když to tak neberete, proč nejsou všichni presbyteriáni, metodisté a katolíci pospolu svorní v lásce? Proč nenásledují dílo Boží, vždyť se přece každá církev odvolává na Slovo. Jsou tedy určité věci, které bratry a sestry rozdělují. Ty jsou vzdálenější od Boha, než kdy předtím. Je nám řečeno, že věci, které se staly ve Starém zákonu jsou nám dány k poučení, upozornění a výstavbě. Starý zákon je stinným obrazem toho, co se má v dnešních dnech naplnit v Novém zákonu.

Kdybyste kupř. nikdy neviděli svoji ruku a dali ji proti slunci, vznikne z toho stín a ukáže vaší ruku. Tento stín je negativ. Když pak ruku ke stínu přiblížíte, ukáže se, že vaše ruka má pět prstů. Tak nám říká Bible, že Starý zákon je stínem, nebo typem Nového zákona, totiž věcí, které mají přijít. Ale ne tím původním, nýbrž jenom stínem, nebo typem těch věcí, které ještě budou.

Podíváme se zpět, jestli jsme v naší lekci v minulém čase probrali to, co bylo, abychom to mohli dostatečně doložit Slovem Božím. Nechtěli bychom prosadit teorii nebo ideu nějakého muže, lhosejno, který by to byl. Jestliže já, nebo někdo jiný jsme nemluvili podle Zákona nebo proroků, pak v tom není světlo. V Řím. 3:4: „*Nikoli, nýbrž budiž Bůh pravdomluvný, ale každý člověk lhář, jakož psáno jest: Abys ospravedlněn byl v řečech svých a přemohl, když bys soudil.*“

Když se podíváte do 2. Mojžíšovy, nacházíme charakterního muže jménem Mojžíš, který byl pomazaným prorokem poslaným od Boha, vyzbrojený Slovem a vůlí Boží pro jeho generaci. Slovo Boží se potvrzuje zase v Amosovi 3:7: „*Pán nečiní ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům.*“

Podle toho splňuje Bůh Svě Slovo. Nemůže lhát a být Bohem, musí zůstat

v pravdě. Nemůže změnit, co jednou řekl, kdyby tak učinil, nebyl by Bohem. Je nekonečný, což znamená, že nedělá žádnou chybu. Co Bůh jednou řekl a zaslíbil, je věčné a pravdivé.

Abrahamovi dal zaslíbení, že jeho semeno bude 400 let žít v cizí zemi a potom je velkou a mocnou rukou vyvede skrze znamení a zázraky, před očima spoluobyvatelů, toho cizího národa. Čas zaslíbení se blížil, ale lidé zapomněli. Měli své saducee a farizeje atd. Bůh ale přišel náhle a jejich skupiny pomínul. Nikdy za žádných časů nebo dnů nevyvolil Bůh proroka z denominací. Ne! Byla by to taková směs a práci proroka by nemohl zastávat. Byl by musel z této denominace vyjít.

Mojžíš, muž poslaný od Boha se Slovem Božím, byl s Izraelem na cestě do zaslíbené země přesně podle rozkazu Božího. Potkal jiného proroka, jenž byl též správně pomazán Duchem Božím, stejným, jaký spočinul na Mojžíšovi. Byl to Balám. Proroctví, které tento muž řekl, se splňuje ještě dnes. Ve 4. Moj. 24:9 řekl: „*Složil se a jako lvíče ležel a jako lev zuřivý; kdo jej vzbudí? Kdo by požehnání dával tobě, požehnaný bude a kdož by zlořečil, bude zlořečený.*“

Musel vzít na vědomí izraelské stany, aby jim mohl zlořečit. Ó, falešní učitelé! Léta jste poslouchali tyto magnetofonové pásky a poznali, jak přesně Bůh všechno potvrzuje; a coříká, to také činí. Nyní sedíte ve svých kancelářích přesvědčení o tom, že to je pravda. Ale co se týče rozdílů, které jsou ve vašich denominacích, hádáte se i o poselství a před vašimi lidmi říkáte, že tomu tak není. Běda vám. Váš čas je blížký.

Balám byl pomazán stejným Duchem svatým, jako Mojžíš. V čem bylo jejich učení rozdílné? Učení Mojžíše bylo dokonalé. Bible říká správně v 2. Petr. 2, že Bůh nemůže nikdy Izraeli zapomenout, že přijali učení Balámovo, což bylo nepromíjitelným hříchem. A nikdo z nich nebyl zachráněn, přesto, že vyšli z Egypta s Božím požehnáním a viděli Boží ruku, jíž pohyboval muž Boží – Mojžíš. Tento druhý prorok vystoupil, aby se s Mojžíšem hádal, učil v protikladu Mojžíšova učení a dokazoval lidem, že Mojžíš učí špatně.

Dátan a Chóre a mnozí jiní s ním souhlasili a učili izraelské děti ne-slušnosti a žádali, aby vstoupili do jejich organizací a učili, že všichni lidé jsou si rovni. To učí i baptisté, metodisté, presbytariáni a i letničtí. Ale my si nejsme rovni. Jsme lidem, který se oddělil, svatý Pánu – Slovu a zasvěcení Duchu Božímu, abychom nesli dále Jeho ovoce určené pro tento čas. S nimi nemáme nic společného! Vyjděte od nich!

Vím, že to zní tvrdě, ale přesto je to pravda. Mají učení Baláma a to bylo falešné proroctví. Mojžíšovo proroctví bylo správné a bylo od Boha. Bylo to přesné proroctví, protože Bůh je nechal splnit. Učení Balámovo bylo něco jiného. Pozorujte to s Mat. 24:24.

Jsou pomazaní, ale jejich učení, jako trojjedinost a podobné učení, je falešné, jsou falešní, jsou to antikristové. Doufám, že nejste uraženi, nevstávejte, aby-

ste odešli, ale zůstaňte sedět a uvidíme, zda-li Duch svatý něco zjeví a potvrdí, že to tak je. Poslouchejte a prostě Boha, aby otevřel vaše srdce a poznali jste z toho, jste-li trnovým keřem nebo kopřivou nebo kde vlastně stojíte.

Bible říká o Jidášovi, že se narodil jako syn zatracení a právě tak bylo řečeno o Ježíšovi, že se narodil jako Syn Boží. Jidáš seděl před Ježíšem a Ježíš mu řekl: „*Ty to jsi; co činit chceš a co činit musíš, čiň spěšně.*“

Ježíš věděl, co Jidáš udělá. Prodal našeho Pána Ježíše Krista za 30 stříbrných proto, aby byl uznán. Jidáš byl jeden z učedníků, byl po-kladníkem církve a Ježíš jej označil za Svého přítele. Kdyby to možné bylo, byli by i vyvolení svedeni.

Jiný příklad nalézáme v 1. Král. 22, kde byl prorok Micheáš, syn Jemlův a byl zde ještě jiný prorok, hlava organizace proroků, kteří byli pomazáni. Bible říká, že to byli stejní proroci, jako byl Balám. Micheáš byl pomazaným Božím a poslaným od Boha se Slovem Božím. Ten druhý prorok – Sedechiáš si též myslel, že je od Boha poslán. Byl od Boha pomazaný, ale jeho učení stálo v protikladu s učením Božím.

Pozorujte to. Oba byli stejně pomazaní. Jak můžete nyní určit, kdo byl správným prorokem a kdo falešným? Pozorujte, co Slovo zaslíbilo Achabovi. Prorok, který povstal před časem, byl Eliáš. Byl to jeden z největších a nejvíce potvrzených proroků. Tento potvrzený prorok řekl: „Protože Achab činil zlé skutky – zabil Nábota a zabral jeho vinici— budou psi lízat jeho krev.“ Dále řekl, že psi budou žráti tělo Jezábel a její tělo bude ležet na poli jako hnůj. Jak můžete požehnat, co Bůh zlořečil? Nebo jak můžete proklínat, jak řekl Balám, čemu Bůh žehnal?

Sedechiášovi proroci byli upřímní, dobří a poctiví muži. Aby mohli být proroky v Izraeli, nebo u Izraelity, musela být čestnost předpokladem. Byli to chytří, inteligentní muži, Achabova elita. Byli schopni zastávat svá místa a byli vybráni pro ten účel z celého národa. Když ale měl zjevení Micheáš, věděl přesně, co říká Slovo Boží. Chtěl vědět, co řekne Duch svatý, který byl v něm. Micheášovi říkali asi toto: „Víme, že jsi prorok, ale vždycky říkáš Achabovi jen zlořečení. Říkej ty věci, které říkají ostatní proroci a přijmeme tě do naší organizace, do našeho společenství. Sedechiáš byl vrchní hlava, papež, nebo něco podobného. Žehnal Achabovi a řekl mu, aby jen dělal co chce.

„Micheáši, proč jsi jen chudý muž a nemáš žádnou velkou církev? Tito mužové mají milióny, celý národ stojí za nimi. Mluv totéž, co říkají a budeš také užívat bohatství této země.“ Ale jejich slova mířila na špatného muže.

Co by se asi stalo, kdyby se Micheáše ptali asi takto: „Můžeš na Sedechiášovi najít nějakou vinu?“

Byl by musel odpovědět: „Ne.“

„Viděl jsi jej někdy hřešit?“

„Ne.“

„Myslíš snad, že jeho akademický titul je falešný?“

„Ne.“

„Věříš, že i jeho ostatní tituly jsou v pořádku? Byly přece potvrzené vysokou radou.“

Byl by musel říci: „Věřím, že jsou správné.“

„A když toto všechno souhlasí, proč se k nim nepřipojíš?“ Micheášova odpověď by zněla: „Protože to není podle Slova.“ Vrátili by se a řekli: „Chceme to ještě jednou přezkoumat.“

Přesně jako Micheáš souhlasil se slovem Eliáše, který byl před ním, tak i vy, jste-li dětmi Božími, budete souhlasit s prorokem této Bible, protože je to Slovo.

Co mohl Sedechiáš namítnout? „Vím, co řekl prorok Eliáš Achabovi, ale toto je přece řečeno pro příští generaci. Teď je do té doby ještě dost daleko.“

Micheášova odpověď ale zněla: „Počkejte, až budu mít od Boha zjevení, potom vám to sdělím. Oznámím jen to, co mi Bůh zjeví, nic víc, ani nic méně. K tomu nemohu nic přidat, ani ubrat.“

Vtu noc, během modlitby k němu mluvil Pán ve vidění a následujícího jitra vyšel, aby se s nimi setkal. Pozorujte, Sedechiáš – veliký muž národa, buď ve vojenské nebo státní službě, byl hlavou všech královských proroků. Byl organizací pověřen jako budoucí prorok. Nepochybně sečtělý, inteligentní a pro to místo nejvhodnější muž. Byl pomazán Duchem svatým, protože byl označen jako prorok. Nebyl obyčejným prorokem, byl židovským prorokem.

Dávejte pozor. Sedechiáš řekl: „Pán ke mně mluvil: Udělej si dva rohy ze železa.“ To byl symbol; proroci vždy potřebovali symboly. Dále řekl: „Duch svatý mě pomazal a řekl mi: Mluv takto, (nechtěl bych, abyste si mysleli, že jsem nějaký rouhač, ale chci zdůraznit a vysvětlit hlavní věci) Duch svatý, jenž skrze mne hovořil v jazycích a k tomu postavil, řekl: Vezmi tyto rohy a řekni králi, že těmito rohy Syřany ze země vytrká a území, které podle Slova patří národu izraelskému, dostane zpátky.“

Bratři, toto je doopravdy základ. Balám stál na stejném základě jako Mojžíš. Dokonalost Boží se označuje číslem 7 a Balám řekl ve 4. Moj. 23: „*Postavte mi 7 oltářů a obětujte 7 volků a 7 skopců.*“ Toto byla řeč o příchodu Syna člověka. Základ byl položen.

Sedechiáš přece mohl říci: „Tato země patří nám a Syřané jsou našimi nepřáteli, naplňují břicha naši potravou. Bůh přece dal tuto zemi našim dětem a my vycházíme naprázdno.“ Jsem toho mínění, kdyby takto volal, tak Izrael by jej mohl hlasitě oslavovat. Porovnávám to s dneškem a doufám, že můžete věřit, v poselství zkusit Bohu sloužit.

Vzpomeňte si, že i David zkusil sloužit Bohu, aniž by k tomu dostal příkaz. (2. Sam. 6). Nesejde na tom, jak to je upřímné, Bůh to absolutně nebude respektovat.

Sedechiáš si myslel, že jedná správně. Micheáš řekl, že se dříve zeptá Boha. A když se druhého dne vrátil, mohl říci: „Tak praví Pán.“ Svě vidění kontrolo-

val Slovem Pána. Potom by byl mohl Sedechiášovi říci: „Snad potom pochopíš, co prorok Eliáš proti tomuto muži řekl:Tak praví Pán: Zdaliž jsi nezabil, ano i sobě nepřivlastnil? Takto praví Pán, protože psi lízali krev Nábotovu i tvou krev také lízati budou.“ (1. Král. 21:19).

Ale Micheáš to neřekl, protože Sedechiáš byl upřímným mužem, po-koušel se sloužit. Dávejte pozor, abyste to pochopili. Pokoušel se navrátit církvi věci, které jí náležely. Kdyby se byl pokusil jí vrátit duchovní věci, byl by národ probuzen, jako za Eliáše proroka. Ale on jim sloužil materiálně. Na příklad: „Máme majetek, náležíme k velké organizaci. Protestanté, měli byste se k nám připojit. Jsme tak jako tak bratři a sestry.“ To ale není pravda. To nikdy nebylo a nikdy nebude pravda, ale falešná církev Boží.

Pohled'te, Sedechiáš měl vidění a na základě toho řekl: „Bůh se mnou mluvil.“ Pozorujme upřímnost toho muže. Udělal si železné rohy a řekl: „Přines tyto rohy před krále a dívej se na západ, směrem k zemi, která leží před vámi. Těmi rohy trkej, což má znamenat:Tak praví Pán.“

Když potom vyzvali Micheáše, aby předložil své vidění, řekl: „Jed', šťastně se ti povede, nebo dá je Hospodin v ruku krále... . Ale viděl jsem Izraele roztroušeného, jako ovce bez pastýře.“ Tito dva proroci byli v protikladu.

Pozorujte, jste církev, máte rozeznání, který prorok byl pravý. Můžeme to zkoušet jedině Písmem. Ptali se Micheáše: „Od koho to máš?“ Řekl: „Viděl jsem Pána sedícího na trůnu a všechno vojsko nebeské stojící po pravici a levici Jeho.“ Vzpomeňte si, že Sedechiáš řekl, že viděl Boha skrze stejného Ducha a že Bůh mu řekl, aby udělal železné rohy a vytrkal jimi Syrské ze země, protože patří Izraeli a nepřítel na ni nemá nárok. Kdyby izraelský národ stál v dobrém poměru k Bohu, potom by jim ta země patřila, ale oni se od Boha vzdálili.

Tak si počínají i církve a organizace dnešních časů. Mají na tyto věci nárok, ale protože od Boha a Božího pomazání odstoupili, nemohou Slovo Boží zjevené pro tento čas potvrdit. Nezameškejte toto poselství pochopit.

Micheáš řekl: „Viděl jsem Boha sedícího na trůnu v nebesích a nebeské rytířstvo stálo okolo Něj. Bůh řekl:Koho bychom měli poslat dolů, abychom Achaba oklamali a aby se slovo Eliášovo naplnilo? Eliáš byl Mnou stanovený prorok a jeho příchod byl Mnou předpověděn. Měl Mé Slovo. Nebe i země pomínou, ale Moje Slova nikdy nepomínou. Nezáleží Mi na tom, jak jsou moderní, dobří a chytří. Má Slova se musí naplnit. V tom přišel lživý duch z pekla, padl na kolena a řekl:Dovolíš-li, dám jim své pomazání, znamení a zázraky, ale jen tak dlouho, až se uchýlí od Slova. Ani nebudou vědět, že to není Tvé Slovo. Budou to ignorovat kvůli popularitě.“

Bratři, ten čas se vůbec nezměnil. Myslete na to, že je to pravda. Lživý duch řekl: „Chci jít za nimi, abych je přiměl předpovídat lež, přesně tak, jak to předpovídají jiní.“ Jak by mohlo být to, co mluví Bůh lež? To je v rozporu se Slovem Pána. Jak můžete vzít falešný křest anebo falešné učení? Na tom nesejde, jak

to správně zní, anebo jak se to po-koušejí napodobit. Je to lež, když v protikladu se Slovem Božím v této hodině... nemá to žádný význam, ať to vypadá sebe-moudřeji, sebeupřímněji, i když to zní pravdivě, Bůh s tím nemá nic společného.

Sedechiáš byl dobrý, upřímný muž. Ale Micheáš mu řekl, nepřímou sice, ale asi těmito slovy: „Ty jsi pomazán duchem lživým.“ Není to smělé, něco takového říci biskupovi? Ale učinil to. Pak k němu biskup přišel a řekl mu: „Ty s námi nemůžeš mít obecnství. Víš, že jsem po-pulární, všude mě rádi vidí a jsem zvolen od národu Božího. Moje církev mě zvolila jako vůdce v této věci. Bůh nám tuto zemi dal v předpokladu, že budeme jejími majiteli a já mám osvědčení: Tak praví Pán.“ Potom udeřil biskup Micheáše do tváře a zeptal se ho: „Kam šel Duch Boží, když mě opustil?“

Micheáš odpověděl: „To se dozvíš v onom dni, až se do moře potopí Kalifornie.“ To je stejné.

„Ty se dozvíš, kterou cestou odešel, až budeš sedět ve vězení. Nu, Achabe, co říkáš?“

„Věřím svým prorokům,“ odpověděl. Co by se stalo, kdyby to porovnal se Slovem Pána? On ale nechtěl vědět, že je prokletý. Poslyšte, nechtěl být prokletý, to nechce žádný člověk.

Mým organizovaným bratrům říkám: To je také naší bídou! Rádi byste slyšeli, že stojíte v pravdě, ale ve svých srdcích cítíte, že lžete, když křtíte na jméno Otce, Syna a Ducha svatého. Víte dobře, že jste falešní, když říkáte, že jazyky jsou původním potvrzením křtu Duchem svatým. Jak to může být původní znamením, když mluvíte v jazycích a stavíte se proti zjevení Božímu v této hodině. Nechcete být zlořečení, že ano! Ale zde stojí psáno, že to tak bude a je to znamením zvířete. Bude to tomu pravému tak podobné, že kdyby možné bylo, i vyvolení by byli svedeni. Bude to mít stejné znamení a stejný zázrak. Budou to pomazaní muži, kteří budou předpovídat a činit tomu podobné věci. Jak může být poznán rozdíl? Pozorujte Slovo Boží pro tuto hodinu. Je možné to poznat jedině skrze Slovo Páně.

Vzpomeňte si na Mojžíše, jak to mohl poznat u Baláma. A pozorujte Micheáše. Jak poznáme, který byl pravý? Slovo Boží, které bylo před ním, předpovídalo o Achabovi. Tak také bylo vyřčeno Slovo Pánovo a zlořečení o těchto organizacích; je to o nich předpověděno. Slovo Pána též předpovídalo, co se má stát s Jeho pomazanou Církví. Ona bude mít Boží Slovo. Bude Nevěstou Slova. To stejné, jak to bylo tenkrát máme dnes. Bible říká: „Nechť je Slovo skrze ústa dvou nebo tří svědků potvrzeno.“

Říkal jsem vám o Mojžíšovi a Balámovi, o Micheášovi a Sedechiášovi. Je ještě několik set příkladů, ale chci vám říci ještě o jednom, abychom měli tři svědky.

Jeremiáš byl zavržen lidmi, ale potvrzený prorok Bohem. Tehdy toho muže nenáviděli, házeli po něm přezrálé ovoce a činili mu to nejhorší. Vyslovil proti nim kletbu. Vzpomeňte si na to, co udělal, když si na znamení proti Izraeli

lehl na bok, aby dokázal, že jsou falešní. Každý pravý prorok, který ve světě vystoupil, proklel denominační systémy a organizace. Jak se může v neměnitelné povaze Boží stát nějaká změna? Duch svatý byl prorokem za času Mojžíše, Micheáše a Duch svatý, který psal Slovo Boží, nyní přichází, aby je potvrdil.

Přesně tak, jak se naplnilo Eliášovo slovo za dnů Micheáše, když byl Achab usmrčen a psi lízali jeho krev, tak i falešní učitelé budou sklízet, co rozsévali. Jste vůdci slepých. TAK PRAVÍ PÁN. Nezlobte se, říkám vám jen pravdu. Sám od sebe bych vám to neřekl, ale tam, v té místnosti mi řekl Duch svatý: „Řekni jim to tímto způsobem.“

Řekl jsem vám již někdy něco falešného? Nepotvrdil vždy Pán, že to bylo správné? Probud'te se moji bratři! Probud'te se, než bude pozdě! Jak se může trn stát kopřivou, když byl určen, aby byl trnem. Jak by mohli být vyvolení od toho zadržení, když jsou určeni, aby to viděli?

Jan 6:37: „Všchno, co Mi dá Můj Otec,“ říká Ježíš. „Nikdo nemůže přijít ke Mně, jestliže k tomu nebyl určen od založení světa a jejich jména jsou zapsána v nebesích, v Knize života a ne zaregistrována v církvích, ale v Knize života Beránka.“

Dávejte pozor! Jeremiáš předstoupil před národ, byl ustanoven, ale nenáviděli ho. Řekli: „Ó, jsme velkým Božím národem.“ Jak to? „Protože jsme Izraelité. Jsme horliví v synagogách, které navštěvujeme. Dáváme oběti a platíme peníze. Jak k tomu přijde Nabuchodonozor, aby držel naše svaté věci?“

„Je to váš hřích. Když budete dodržovat Má přikázání, nebudu to činit. Ale když přikázání nebudete dodržovat, pak se tyto všechny věci stanou.“ To souhlasí. To se nemění. Držte se Jeho Slova, které On určil pro tento čas.

Jeremiáš byl skrze vůli Boží stanoveným prorokem a proto ho král nenáviděl. Každý prorok byl ve svém času nenáviděn. Proroci konali zvláštní věci a stáli v protikladu s denominacemi v jejich dnech. Jeremiáš si dal na krk jho a řekl: „Tak praví Pán: Tento národ bude babylonskému králi sloužit 70 let.“ Jeremiáš to mohl říci, neboť mu to Bůh zjevil. Ale Chananiáš, který byl tehdy také prorokem, přišel, odstranil z Jeremiášova krku dřevěné jho a zlomil je. Povyšoval se nad svým národem a chtěl něco znamenat, ale mluvil opak Slova Božího. Řekl: „Za dva roky se vrátíte zpět. Tak praví Pán.“

Zde byli zastoupeni dva pomazaní. Včem se lišili? Jeden měl Slovo Boží a druhý ne. Jeremiáš řekl: „Amen.“ Chananiáš chtěl před staršími církve ukázat, že je právě tak velký prorok jako Jeremiáš a řekl: „Jeremiáši, tebe za proroka nechťejí, ale já jsem také prorokem a mocnější nežli ty, protože tvé předpovědi jsou lživé. Chceš mi namluvit, že národ Boží má padnou do velkých těžkostí?“ Přesně tak to říkají i dnes. Jako církev, tam samozřejmě budete. Ale vy, kteří visíte na lidských ustanoveních a tradicích více, než na Božím Slovu, jste kletbou prokleti.

Chananiáš strhl z krku Jeremiášova jho, které bylo dáno jako symbol,

rozlomil je a řekl: „Tak praví Pán. Dva roky a oni se vrátí.“ Chananiáš to řekl, aby se sám oslavil. „Jsem Ten a Ten.“ Byl prorokem patřícím k organizaci. Jeremiáš ale byl mužem, který se oddělil a žil sám pro sebe. Předpovídal stále zlé věci, protože byli zlí. Ale Chananiáš jim řekl: „S vámi je všechno v nejlepším pořádku, tak dlouho, dokud jste Izraelem. To vám stačí a takto to musí být. Bůh nesplní, co Jeremiáš řekl. Víím, že se něco musí stát, ale buďte klidní a nenechte se vyděsit.“

Stejní bratři žijí i dnes. „Nestarejte se, máme vše pod kontrolou. Jsme přece církve. Nesmýšlíte také tak? Všichni se zase vrátí po 2 letech z Babylona zpátky. Tyto malé události nejsou ničím mimořádným. Přejde Nabuchodonozor, ale Bůh dá na všechno pozor.“ Ale Slovo Boží říká: „Budou v Babylonu 70 let; až tato generace zajde a povstane jiná. Mají způsob pobožnosti, ale zapírají Boha, který se nemění. Zapírají Jeho Slovo. Kdy odmítli Jeho Slovo? Kdy odmítli Ježíše. Byli nábožní, učili se ze svých Biblí, ale zavrhli pro ten čas určené Slovo. A jací jsou dnes? Jsou stejnými pomazanými. Káží Slovo o letnicích, ale zapírají Slovo určené pro tento čas. Ježíš Kristus je stejný včera, dnes a až na věky. Vidíte to?”

Z nich povstávají ti, kteří vcházejí do domů a jímající vodí ženy obtížené hřích, jež jsou vedeny rozličnými žádostmi. A tu jde někdo okolo a zlehčí Slovo Boží: „Sestro, s tebou je vše v pořádku, ty krátké vlasy, tomu nevěnuj žádnou pozornost, nos je tak, jak ty chceš, na tom přece nemůže záležet. Jedině co vychází z lidského srdce je hřích.“

Když takto jednáš a mluvíš, nepozoruješ, že je v tobě zlý, špinavý duch. Tak to říká Bible. Stojíš v rozporu se Slovem Božím. Můžeš říci: „Obléknu si šortky, to mě nazatratí.“ Když si ale žena oblékne oděv, který náleží muži, je to v očích Božích ohavnost. To říká neměnný Bůh. (1. Moj. 22:5).

Ještě je mnoho věcí, které bychom měli probrat, ale náš čas se krátí. Ale víte již dost a můžete posoudit, co je pravé a co falešné. Ty bys chtěl říci: „Jak je mám k tomu přimět?“ Nerozčiluj se! Svědčím proti vám. Jednoho dne, ve dni soudu nenajdeš ani koutek, aby ses mohl schovat. Jak by je byl mohl Micheáš od toho zadržet? Co zmohl Mojžíš, když se mu protivili?

Když Levíta Fínes přinesl svůj meč a šel mezi svůj národ, aby je pobil, reagovali na to zrovna stejným způsobem. Tak to bylo předpověděno a tak se to muselo stát. Budou to tak činit, protože je tak psáno: TAK PRAVÍ PÁN. Nebo jste toho mínění, že denominace své sbory rozpustí, aby se vrátili zpět ke Slovu Božímu? Je psáno: TAK PRAVÍ PÁN, ale to neučiní a raději vstoupí do protikřesťanského spolku. To jistě, protože TAK PRAVÍ PÁN, proto to tak učiní.

Řeknete: „Tak proč ještě proti tomu mluvíš?“ Musím být svědkem a ty jím musíš být také. Všichni věřící musí být svědky. Dejte nyní pozor, co budou dělat falešní proroci v posledním čase. Budou vodit žínky, které jsou obtížené

hříchy a vedeny rozličnými žádostmi. Já vím, že zbytek žen to činit bude. Nu dobrá, dělejte to dál.

Co jsem řekl ohledně té věci v Californii. Lidé v Los Angeles, vracím se k vám každý rok a vidím stále více žen s ostříhanými vlasy a více zbabělých mužů, než předtím. Stále více kazatelů vstupuje do organizací. Nemáte žádnou omluvu. Kdyby tyto mohutné činy, jichž jste svědkové, byly činěny v Sodomě a Gomoře, pak by stály ještě dnes. Ó, Kafarnaum, ty město, které jsi se pojmenovalo jménem anděla, víš, co se stane? Potopíš se na dno moře. Kdy se to stane, nevím, ale stane se to. Mladí lidé, kteří se vždycky učíte, ale k poznání pravdy nemůžete přijít, když se to nestane za mých dnů, mějte to v paměti, to město se určitě propadne.

Nyní přichází ta ohromující část. Stejným způsobem, jako Jannes a Jambres odporovali Mojžíšovi, tak i dnes budou lidé odporovat pravdě. Jsou to lidé na mysli porušení a ve víře spletení. Víra, která byla kdysi dána svatým.

Jako v Mal. 4:6 stojí psáno: „*Aby obrátil srdce otců k synům a srdce synů k otcům jejich.*“ Co se týká víry, jsou bez vůně a protivící se. Víte, co slovo „protivící se“ znamená? Kdybyste měli Schofieldovu Bibli, tam v poznámce stojí „odpad – smetí“ a tím jsou. Je jenom jedna víra.

Chtěl bych nyní číst z Luk. 18:8: „*Ale když přijde Syn člověka, zda-liž nalezne víru na zemi?*“ Zj. 10:7: „*Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když troubit bude dokonáno bude tajemství Boží, jakož zvěstoval služebníkům svým prorokům.*“

Budete-li tento směr v této době naplňovat, naplní se. „Najdu víru na zemi?“ Splní se Mal. 4:5-6, že v této době obrátí srdce dětí k otcům a srdce otců k dětem, totiž do původního Slova.

Jedna generace je 40 let a v tomto případě podle Jeremiášových slov jsou to již dvě generace, které musí zůstat v Babyloně. Chananiáš řekl: „Oba jsme proroci, kazatelé a učitelé...“ Ale já říkám, můj bratře, pomysli, že i před námi byli proroci, kteří prorokovali králům a národům. Když ale prorok něco řekl, muselo to proroctví souhlasit se Slovem Božím jako u Micheáše.

Mojžíš a ostatní proroci tak činili. Když to nedělali, pozorujte, co se stalo. Chananiáš v sebevědomém vystoupení by řekl asi toto: „Jsem Chananiáš, prorok Boží a říkám, že národ izraelský bude v zajetí 2 roky. Nevšímám si toho, co říká Slovo, ale mě skrze pomazání bylo zjeveno – 2 roky a vrátí se.“ Jeremiáš se od něho odvrátil a řekl: „Pane, nepozastavuji se nad tím, co říká Chananiáš, věřím a vím jistě, že Slovo Boží říká 70 let. Věrně zůstanu při Tobě a nenechám se oklamat.“

Bůh mu na to řekl: „Běž k Chananiášovi a řekni mu: Protože jsi dřevěné jho zlomil, udělám železné jho a toto bude od země vzato.“ Chananiáš zemřel ještě toho roku. Zde jsou příklady. Oba byli proroci.

Tolik bychom ještě mohli říci v tomto okamžiku, ale pozorujte, co říká Mat. 24:24. Pán Ježíš řekl, že v posledním čase budou oba proroctví duchové těsně

vedle sebe. Pozorujte, falešné bude tomu pravdivému podobnější, než doposavad. Proč? Protože je poslední čas. Děti, Bůh nám buď milostiv, bude si to tak podobné, že kdyby možné bylo i vyvolení by byli svedeni.

Jak chcete zjistit, co je dnes pravé? Stejným způsobem, jak je psáno ve Slově. Stůjte na Slově. Kristus je stejný včera, dnes i na věky. Jednoho dne, až budu na zemi hotov, odejdu. Važte si tohoto poselství. Vraťte se k němu vždy zpět a poslechněte si hlas, který vám říká toto poselství. Když mě Pán odvolá před Jeho příchodem, vzpomeňte si, že jsem toto říkal ve jménu Pána a skrze Jeho Slovo. Falešné bude tomu pravému tak podobné, že kdyby možné bylo, byli by i vyvolení svedeni. Budou to stejná znamení a stejné zázraky skrze jednoho Ducha. Je to pravda? Bude to přesně tak, jako u proroků, o kterých jsme mluvili.

Stojím zde a potím se, ale jsem rád, protože vím, co je pravda. Otevřete si se mnou Bibli v 2. Tim. 3:1: „*Toto pak věz, že v posledních dnech, nastanou nové nebezpečí.*“ To napsal Pavel a v Gal. 1:8-9: „*Ale bychom pak i my neb anděl s nebe kázal vám mimo to, což jsme vám kázali, prokletý bud'.*“ Toto si v posledních dnech dobře uvědomme. Posledními dny jsou míněny dny, ve kterých se toto splňuje. Nastanou časové nebezpečí a v těch časech nyní žijeme. Nastanou lidé sami sebe milující, chlumni, pyšní, zlolejší, rodičů neposlušní, nevděční a bezbožní atd. Podívejte se na dnešní lidstvo. Je úplně zvrhlé. Muži na ulicích, s vlasy padajícími do čela jako ženy, perversní sodomité.

Jeden časopis otiskl tento měsíc článek, ve kterém bylo psáno: „Americký národ ve stáří 20-25 let žije ve středním věku.“ Je s nimi konec, jsou vyžilí. Věda také říká, že jsou vyžilí a náchylní ke každé špíně. Ó, Ameriko, jak často se chtěl Bůh nad vámi vznášet, ale nyní přišla vaše hodina. Zavedli jste svět do špíny bez morálky, žádná pravá láska jednoho ke druhému. Muž k ženě, žena k muži, normální vztah neexistuje. Jste sexuálně pošpinění. Nelítostiví, smluv nezdrženliví, nestřídmí a kterým nic dobrého není milé, zrádci, přívražčiví, nadutí, milovníci rozkoší více, nežli Boha. Ale co říká následující verš? Majíce způsob pobožnosti, ale moci její zapírajíce a od takových se odvracuj.

Slovo Boží ale říká: „Ježíš Kristus včera i dnes a až na věky tentýž.“ ON zjevuje zaslíbení pro dnešek. Přesně jako Chananiáš, Sedechiáš, Balám a ostatní falešní proroci, mají způsob pobožnosti, jsou pomazaní a v 2. Tim. 3:8 stojí psáno: „*Jakož zajisté Jannes a Jambres zprotivili se Mojžíšovi, tak i tito se protiví pravdě, lidé na mysli porušení.*“

V posledních dnech budou tito vez vůně. Pozorujte, že stojí psáno: „Mají způsob pobožnosti...“ Slovo Boží mluví o pomazaných, kteří jsou oproti Slovu Božím bez vůně. Ale takoví nejsou v životě, jsou to příjemní a vzdělaní muži. Porovnejte.

Mojžíš podle slova:TAK PRAVÍ PÁN šel se Slovem Božím do Egypta a byl potvrzen. Volal Izrael, který byl jen lidem, ale žádnou církví. Slovo církev znamená vyvolání. Sice byli národem Božím, ale teprve potom byli skrze Slovo pomazání a vyvolání a stali se církví Boží. Podle toho se stali zpátečníky,

protože Slovu Božímu neuvěřili. Poslouchali falešného proroka. Doufám, že je vám to jasné a že jste to pochopili.

Izrael byl národem Božím a byl veden rukou Boží. Byli Slovem a silou Boží pomazáni. Viděli znamení a zázraky Boží a právě v okamžiku, když Bůh chtěl s nimi jít kupředu, přišel pomazaný, falešný prorok a učil je něčemu, co bylo v protikladu s originálním Slovem, které slyšeli. Z toho důvodu zahynuli všichni, až na dvě duše, v poušti.

Držte se pevně toho, co říká 1. Petr 3:20: „*Tehdáž nepovolným, když ono jednou očekávala Boží snášenlivost za dnů Noé, když dělán byl koráb, v kterémžto málo, to jest osm duší, zachováno jest u vodě.*“ Jak bylo za dnů Noé, kdy osm duší bylo zachráněno před potopou, tak bude před příchodem Syna Božího. Mat. 24:37 a Luk. 17:26-30: „Jako za dnů Lota, když jenom tři duše byly zachráněny, tak bude i ve dnech, když se Syn Boží zjeví.“ Já jen cituji Písmo, Slovo Boží, které zůstane, i když nebe i země pominou. Bude to jen malá menšina. Jak je to psáno v 2. Moj. 4:10-16. Mojžíš šel k Aronovi, protože Bůh ho určil jako Boha proti Aronovi. Pán řekl Mojžíšovi: „Buď bohem vůči Aronovi a on ti bude za proroka. Vkládej svá slova do jeho úst, když nejsi dobrým řečníkem.“

Kdo učinil muže němým, aneb kdo dal člověku ústa? Pán. Když Mojžíš přišel z Egypta, učinil první zázrak, který mu Bůh určil. Bůh řekl Mojžíšovi: „Vrhni svou hůl na zem a když to Mojžíš učinil, byl z toho had. A když ji zase pozvedl, byla z toho hůl. Pán řekl: „Jdi k faraonovi a řekni: „Tak praví Pán.“

Když to faraon viděl, řekl: „To je obyčejné čarování, není to nic zvláštního, jen telepatie, nebo něco podobného. V naší organizaci máme lidi, kteří činí ty samé věci. Přijď sem biskupe Tak a Tak.“ To byl ďábel, který mluvil skrze faraona. Ale skrze Mojžíše mluvil Bůh. Nyní pozoruj-te. Jannes a Jambres šli k Mojžíšovi a před národem konali stejné věci, jaké činil Mojžíš. Přemýšlejte o tom. „Kdyby možné bylo, i vyvolení by byli svedeni.“ Konali stejné divy, jako Mojžíš. Doufám, že jste tomu rozuměli. Pozorujte, že Písmo říká, že se to bude v posledních dnech opakovat. Jaký rozdíl byl mezi Jannešem a Mojžíšem? Mojžíš řekl, aby se voda proměnila v krev a falešní proroci řekli: „Samozřejmě, že také proměníme vodu v krev.“ A stalo se to. Když Mojžíš řekl: „Hle, přiletí na vás mouchy“ – ten rozkaz dostal přímo od Pána – ostatní řekli: „My samozřejmě také umíme zavolat mouchy.“ A učinili to. Každý zázrak, který udělal Mojžíš, vykonali i oni.

Tohle si dobře zapamatujte, později se k tomu vrátíme. Budou činit vše, co ostatní, ale nemohou stát na Slovu Božím. Mojžíš, pravý, od Boha určený prorok se nespojil s organizovanými proroky. Nechal je být a poslouchal je-dině Boha. Vždy, když mu Bůh řekl: „Čiň toto nebo ono,“ Mojžíš šel a vykonal to. Vždy, když něco nového činil, měli i oni něco nového, senzačního a kopírovali to, co dělal Mojžíš. Podívejte se, jak velký dojem tito lidé spolu budí. Lidé, nepřehlédněte to. Tito podvodníci, hochštapleři, vystoupili vždy až po tom

pravém. Přišli, aby to napodobili. Vidíte, musí to být napodobitelé, protože d'ábel sám nemůže nic vykonat. Jen převrátí to původní.

Co je hřích? Převrácená pravda. Co je hřích v manželství? Zvrácené jednání. Co je lež? Obrácená pravda.

Podívejte se na Chananiáše. Je to muž, který převrací původní Slovo. To stejné Sedechiáš. Bible říká: „Tito lidé budou převracet Slovo Boží, které bylo osvědčené a potvrzené. Vykopejte základní kámen tohoto sboru, který byl položen před 33 lety a přečtěte si na papíru, který tam byl vložen toto: „Konej práci evangelisty a polož mnoho důkazů své služby, protože přijde čas, že zdravého učení nesnesou, ale podle svých vlastních žádostí shromážd'ovati budou sobě učitele.“

Půjdou kupředu a budou činit všechno, co budou chtít a říkat: „Je to správné, máme ty samé zázraky a znamení.“ Uši odvrátí od pravdy a propadnou lžím. Ó, jak stoupne sebevědomí těch, kteří jsou si jisti přítomností Ducha svatého. Na pohled se to zdá pravdivé a upřímné. Zde na sedmé ulici v Jeffersonville byl jednoho rána položen základní kámen, vzpomeňte si, co se stalo v řece Ohio, kde bylo přítomno několik set osob z této církve a anděl Páně sestoupil v ohnivém sloupu a řekl – vím, že to zní tvrdě bratři, ale Ježíš řekl: „Kdyby možné bylo, i vyvolení by byli svedeni.“

Není jiné cesty, ti nepraví to nikdy neuvidí. Podvodníci a napodobitelé povstali, až přišel Mojžíš, pravý pomazaný prorok, kterého Bůh poslal. Mojžíše napodobili ve všem.

Bratři a sestry, toto je moje církev a já mám právo kázat vždy, co chci, pokud je to Boží Slovo. Nezavrhuji vás, ale nebraňte nám, abychom poznali čas a hodinu, ve které žijeme.

Nyní si představme, že tito podvodníci činili stejné věci, jako Mojžíš. Mojžíš zavolal mouchy a oni to napodobili a přivolali mouchy. Bůh na začátku řekl Adamovi: „Kterého dne budeš jísti z toho stromu, smrtí umřeš.“ Přistoupil k němu satan a řekl mu: „Nezemřete, ale budete moudřejší, budete mít lepší organizaci a bude to výhodnější.“

Pozorujte, co praví Pán v 2. Tim. 3:18, že v posledních dnech budou Jannes a Jambres opět působit na zemi. Chtěl bych, abyste si všimli, že to byli dva, kteří si falešně stáli.

Čteme, že přišli tři andělé, aby přezkoušeli co dobrého či zlého bylo v sodomských napodobitelích. Konali zázraky a všechno napodobovali potom, když to pomazané Slovo to potvrdilo skrze jednoho pravého Bohem pomazaného proroka.

Jistě si vzpomínáte, když tak před 20 lety jsem vzal za ruku nemocné a na ruce se objevilo znamení. Toto znamení se hodně rychle rozšířilo a vypadalo to tak, jakoby to znamení měl každý. Jeden měl znamení na pravé ruce, druhý na levé a další to zase cítil. Byla to různá a všechna možná znamení a já jsem se hrozně divil. Bůh mi v tomto okamžiku nedovoluje, abych vám řekl, které znamení bylo to pravé. Jednoho dne to poznáte. Toto vše se stalo jenom z toho důvodu, aby se skrze jejich hloupost zjevila pravda, že hned od

počátku to nebylo pravé. Když mi Pán jednoho dne dovolí, tak vám to řeknu.

Faraonova denominace řekla: „Máme muže, kteří mohou konat to stejné, co Mojžíš“ a také to vykonali. Proč to faraon činil? Proč mu to Bůh dovolil? Proč poslal Pán k faraonovi pravého a pomazaného proroka, aby vykonal divy před faraonem? A potom dovolil denominaci, aby to kopírovala? Proč dovolil, aby povstali podvodníci a konali to stejné, jako pravý Duch Boží? Stalo se to jedině proto, že se musí naplnit Písmo. Dělal to z rozkazu, aby srdce faraonovo a srdce Egyptanů ztvrdla, aby dokazovali, že Mojžíš není jediným, který měl Slovo Páně, protože i oni mohli činit vše, co Mojžíš. Proč Bůh dovolí, aby se všechno opakovalo v posledních dnech? Dopustí to proto, aby se naplnila Jeho vůle. To stejné se stalo i tenkrát, když Bůh dopustil, aby na Sedechiáše sestoupil lživý duch. Tuto metodu zvolil Pán proto, aby Achab šel do boje a splnilo se při něm, co bylo předpověděno.

Jak je možné, že On lidstvo ponouká, aby se svěřovalo církvím? Je to proto, aby se splnily přepovědi pro Laodicejskou církev v tomto čase. Zj 3:17-18: *„Nebo pravíš: bohatý jsem a zbohatl jsem, a žádného nepotřebuji, a nevíš, že jsi bídný a mizerný, i chudý, i slepý, i nahý. Radímt', abys sobě koupil ode mne zlata ohněm zprubovaného, abys byl bohatý a roucho bílé, abys oblečen byl, a neokazovala se hanba nahoty tvé. A očí svých pomaz kollyrium, abys viděl.“*

Proč dovolil Bůh, aby byly dělány tyto napodobeniny a pravé Slovo Boží se zapíralo? Faraon povstal proti Mojžíšovi právě tak, jako Jannes a Jambres. Bible říká, že se to bude opakovat v posledních dnech. Když toto není splnění Slova, kde je potom splnění?

Rozčiloval se snad Mojžíš kvůli těmto věcem a říkal jim, že to nesmějí dělat a musí toho okamžitě nechat? Říkal snad: „Jsem jediný pomazaný, abych to vykonával?“ Ne, nechal je, ať dělají, co chtějí. Čtete, co je psáno v 2. Tim. 3:9: *„Ale nebudou více průchodu míti, nebo nemoudrost jejich zjevná bude všechněm, jako i oněch byla.“*

Také v tomto čase to bude zjevné, až bude Nevěsta vzata do nebe. Mojžíš neudělal nic, aby je od toho skrze zjevené Slovo Boží odradil. Nechal je běžet dál a tím se srdce faraonovo zatvrdilo, aby mohl klamat. Přesně to stejné činil Pán, aby oklamal Achaba, když Micheáš, samotářský muž, stál sám se Slovem TAK PRAVÍ PÁN. Byl tam ještě jeden muž, který byl pomazán Slovem TAK PRAVÍ PÁN. Tito dva stáli v protikladu.

I dnes stojíme na Slovu TAK PRAVÍ PÁN. Vodní křest musí v posledních dnech znít na jméno Ježíše Krista. Je zde ještě jeden muž, který činí zázrak a tento muž učí o trojjedinosti. Ukažte mi slovo trojjedinost v Bibli. Ukažte mi, kde tam je byt' jen jedna osoba pokřtěna na jméno Otce, Syna a Ducha svatého. Tyto tři tituly nebyly nikde použity.

Ale to jsou ti dotyční, kteří říkají: „Ach, sestro, to je dobré, že nosíš krátké vlasy a nemusíš hned to nebo ono činit. Co on říká, je nesmysl. Je to starý bručoun.“

Bible ale říká, že pro poslední čas zaslíbil, že pošle ducha Eliášova, aby navrátil církev Boží k pravé víře tak, jak tomu bylo na počátku. Slovo bylo potvrzeno. Syn člověka je v posledním čase tak, jak to bylo v Sodomě. Ježíš Kristus včera i dnes a až na věky je tentýž. ON zaslíbil tak činit, protože TAK PRAVÍ PÁN.

Oni dělají to stejné, co Mojžíš, ale potom On řekne: „Dost!“ Pozorujte, v tomto čase se to splní, protože TAK PRAVÍ PÁN. Prozkoumejte Písmo, vemte každý kult, každou skupinu, každého muže a každou církev. Prikazuji vám ve jménu Ježíše Krista, abyste tak učinili. Kazatelé, prikazuji vám, abyste četli noviny a sledovali, zdali to již tak na zemi není. Když poznáte, že je to tak, pak berte Mat. 24:24 hodně vážně a přesně, falešní proroci v tomto čase vystoupí. Budou to falešní proroci, kteří svedou mnohé. Pozorujte ty různé typy, abyste viděli, od koho to vychází. Proroci – množné číslo, Kristové – pomazání, množné číslo – z různých směrů víry.

Metodisté – pomazání, baptisté – pomazání, letničnickí – pomazání, atd. Ale je zde ještě jeden pravý Duch Kristův, ten je Slovem, které se stalo tělem, přesně tak, jak On to zaslíbil.

Pozorujte, slupka vypadala přesně tak, jako pšeničné zrno. Nemůžeme ale říci, že za časů Luthera bylo stéblo pšeničným zrnem. Stéblo mělo v sobě život a i život ve stéblové byl pravý. Ale od té doby šel život dál, Onšel od Eliáše k Elizeovi. Život kráčí kupředu.

Pozorujte, v minulosti nemohl život zůstat stát. Nemůžeme jíst starou zkaženou potravu z minulého času, jako např. zbytky od metodistů, nebo baptistů a od letničnických, protože shnila. Dnes máme čerstvou stravu, totiž Slovo pro tuto hodinu. Pleva je skoro to stejné, jako pšeničné zrno. Nevypadá jako stéblo, nebo list, nýbrž jako zrno v plevě. Nekázalo se i za Luthera, že je Ježíš Kristus včera, dnes i na věky tentýž? Také za Wesleye se tak kázalo. I za času letničnických to tak ve velké míře vypadalo. Ó, kdyby to možné bylo i vyvolení by byli svedeni. To je naše století. Pozorujte ale, že církev letničnická byla v těchto posledních dnech laodicejskou církví tohoto století a Kristus z ní byl vyobcován. Když se Kristus sám chtěl v církvi oslavit, byl vyobcován. Stále ještě se jmenují církvi a dělají si nárok, že jsou pomazání, ale pomazané Slovo je Kristus sám. Přijde, aby vzal zbytek Svého Těla, Svou Nevěstu.

Budete se předem ptát, zdali voda, která zavlažuje pšenici, zavlažuje i plevel. Obojí obdrželo pomazání. Jedině vyvolení, kteří jsou předem určení, poznají rozdíl. V Ef. 1:5 je psáno, jak to má být: „*Předzřídív nás ke zvolení za syny skrze Ježíše Krista pro sebe, podle libé vůle své.*“

Oni jsou pomazání a říkají: „Bud' Bohu čest, máme volnost. Halelujah, mluvíme v jazycích a skáčeeme, máme volnost pro ženy a vy se pokoušíte je utlačovat.“

Jen tak pokračujte dál, proti tomu nebude nic podniknuto.

Říkají: „Mluvíme v jazycích, výskáme v Duchu, kážeme Slovo.“ Proti tomu se nedá absolutně nic namítat, to činil Jannes a Jambres také. Ježíš řekl, že by svedli

i vyvolené, kdyby to bylo možné. Originální semeno, které bylo vloženo do země, nebyla organizace, již ale rostlo, protože bylo již listím. Potom přišlo do stádia stébla, ale ještě to nebylo jako na počátku. Z toho vzešel klas s mnohými listy letničních. Pozorujte, jak se to vyvíjelo. Přibližně tak, jako originální semeno. Konečně se to potvrzuje mimo organizace. Nejsou více nositeli semene, ale stává se jí organizace. Stéblo musí zemřít, klas musí zemřít i všecko ostatní musí zemřít, jedině pšeničné zrno žije dál. To je vzkříšené tělo a až Pán přijde z výšin, vezme je k Sobě. Poslední mají být první a první posledními. Chcete mne následovat?

Přátelé vraťte se se mnou k prvotní církvi. Kdy se stalo první probuzení semene? Míním potom, až když umřelo, po těch dnech, kdy pšeničné zrno, Tělo – Nevěsta padlo do země.

Za prvé pozorujte toto: Kristus nikdy Svoji Nevěstu neorganizoval, že ano? ON určil apoštoly, proroky, aby církev udrželi v čistotě. Ale přesně o 306 roků později začal Řím organizovat a zrno umřelo. Vše, co nesouhlasilo s církevním učením, bylo odsouzeno k smrti a odpočívalo v zemi několik století. Za časů Martina Luthera vzkřičilo první zrno. Semeno vzrostlo dál a to bylo za Ulricha Zwingli, potom přišel Wesley a s ním nové probuzení a to již bylo více podobné pšenici, více, než za těch prvních. Pak zase organizovali, proto vyschli a zemřeli. Život šel dál do klasu, kdy to bylo podobné pšeničnému klasu. Konečně byla jejich nemoudrost v 8–10 letech respektive 3 letech zjevena.

Co se stalo s klasem? Byl oddělen od pšenice. Proč se již neutvořila žádná organizace v posledních letech, když bylo to veliké probuzení? Jsou pomazaní proroci, pomazaní učitelé atd. Proč ale není žádná nová organizace? Protože z pšenice nemůže nic nového být. Je originálem a to bez jakékoliv organizace. Slepý by to musel vidět, nemůže to být organizováno, protože je to moc pevné, aby se to mohlo organizovat. Pšeničné zrno vchází do svého původního stavu. Syn člověka v posledních dnech. V těchto posledních dnech povstanou napodobitelé a kdyby možné bylo i vyvolení by byli svedeni.

Podívejte se na organizovaný klas, který se nyní odděluje proto, aby se mezi vyvolenými objevila pšenice. Podívejte se, jak nádherně je to napsáno v Ef. 1:5: „*Předzřídív nás ke zvolení za syny, skrze Ježíše Krista pro sebe, podle dobře libé vůle své.*“ Praví vyvolení a předem určení jsou jediní, kteří se nedají svést. Pomazaní proroci budou falešní a mezi nimi se budou nacházet praví pomazaní. Jak je poznáte? Jedině skrze Slovo Boží, které je nám ve Starém zákonu obrazně zjeveno skrze některé typy. Jedinou cestou rozeznání je **Slovo** a ne znamení. Praví i falešní budou činit znamení, ale Slovo je rozezná.

Všimli jste si, že Ježíš v Mat. 24:24 nikdy neřekl, že povstanou falešní Ježíšové? Ne, to by nikoho nesvedlo, aby tomu uvěřil. Nikdy neuslyšíte pravého letničního, aby řekl, že je Ježíšem. Ani metodistu, baptistu, nebo někoho z organizace neuslyšíte, že by řekl: „My jsme Ježíšové.“ To dobře vědí a tohle by

neprohlásili. Ale Bible říká, že povstanou falešní Kristové a ne Ježíšové. Nikdo by také nepřijal někoho, kdo by o sobě řekl: „Jsem Ježíš.“ Oni jsou falešní Kristové a nevědí o tom, protože jednájí v protikladu se Slovem Božím, to také potvrzuje Bůh.

Nyní bych se chtěl vrátit k rozhodujícímu momentu. Viděl jsem, že nepraví konali stejné skutky, jako ti první. Nezavrhují vás, ale to je moje církev a moje skupina, do které mě Duch svatý postavil a musím vám říci pravdu, protože již je pozdní hodina.

Lidé z mého sboru by falešného Ježíše nikdy nepřijali, ale přijmou falešné Kristy a falešné pomazané, kteří mají stejnou literu Slova a stej-ná znamení. Věří více v křest Duchem svatým a přijímají jej správně a věří v mluvení jazyky. A věří dokonce, že budou následovat znamení. Ti, o nichž mluvím nejsou ani metodisté, ani baptisté, ale letničtí, protože jsme v posledních časech.

V prvním období tento svod neznali, ani v období metodistů a baptistů to nebylo nápadné. Letničtí jsou ale blízko, že to vypadá, jako pravé zrno. Přesně jako tomu bylo na začátku, tak to musí být i na konci.

Satan pozměnil jedno Slovo a Eva uvěřila. Byla to Eva a ne Adam, církev a ne On. Církev to byla, která měla falešné Slovo, ne Kristus, falešně pomazaná, která se sama jmenuje nevěstou, tou, která přijala falešné slovo. Můžete to pochopit? Hodí se to úplně k sobě, jako vaše boty a vaše oční klapky. Proč? Protože všechno, co v Bibli čtete, se úplně shoduje. Byla to Eva, která uvěřila falešnému slovu a ne Adam. Dnes tomu věří tak zvaná nevěsta, ale ne Nevěsta Kristova. Tak zvaná nevěsta má též různá znamení a zázraky, že kdyby možné bylo, svedla by i vyvolenou. Nikomu nedovoluje, aby se jmenoval Ježíš, to určitě ne, protože to by bylo moc jednoduché. Pozorujte to ještě jednou, že nejsou žádní falešní Ježíšové, nýbrž falešní Kristové. Každý by hned poznal, že kdo klade nárok, nazývat se Ježíšem, že jím není. Nic by jim také nepomohlo, kdyby měli olej až na zádech a krev na rukou. Ale rozum by jim nedovolil, myslet si, že jsou Ježíšem a nenechali by se o tom přesvědčit. Označují se za pomazané a činí divy a zázraky, že by skoro oklamali vyvolené, ale jsou falešní pomazaní. Věří, že jsou pomazaní a vědí také, že nejsou Kristem. Vědí, že by bylo moc jednoduché, takto klamat. Kdyby nějaký muž chodil a říkal: „Pohleďte na rány na mých rukou a na čele, jsem Ježíš“, poznali by všichni, že tomu tak není. Ježíš nikdy neřekl, že se takovýto podvodníci objeví. Řekl, že se objeví falešní Kristové. Kristové – množné číslo, denominace – množné číslo. Jsou pomazáni duchem organizace a ne Duchem Božím.

Již jsem se zmínil, že jsou tři druhy lidí; věřící, takzvaní věřící a nevěřící. Jsou také tři lidské rasy – Cham, Sem a Jáfet. Tak to bylo vždy a tak to bude stále. Mojžíš – věřící, Jannes a Jambres – nevěřící a Balám – takzvaný věřící. Zde máte ty tři druhy lidí.

Takzvaní věřící jsou jen klasem a pak jsou ještě praví věřící. Vidíte tu

trojjedinost? Tady máme zdánlivě věřící a nevěřící. V Mat. 4:4-6 je psáno, že satan se opovází v přítomnosti Slova – Ježíše říci: „Je psáno.“ Proč to satan řekl? Protože znal Slovo pro tu hodinu, ale pochyboval, že Ježíš je Slovem. Řekl: „Jestliže jsi Syn Boží, je psáno, že poručí Svým andělům, aby na Něho dávali pozor. Jestliže Jím jsi, tak učiň tento zázrak, abych jej viděl.“

Jidáš, který chodil s Ježíšem, byl zdánlivě věřící a vyzbrojen Slovem. Jak byli něžní. „Tomu nesmyslu nevěnujte žádnou pozornost,“ říkají ti zdánlivě věřící, „nic na tom není, nechodte do jejich shromáždění, je tam jen hodně rámusu a vynalézavosti.“

Tak hovoří vzhledem ke Slovu. Satan šel přímo tam, kde bylo Slovo. Apoštol Juda píše, že archanděl, když měl spor se satanem, řekl: „Potrestej tě Pán.“ Zde máme pomazaného antikrista přímo v kontrastu s potvrzeným Slovem toho času, totiž Ježíšem Kristem, který řekl: „Je psáno, bude to tak blízko, že kdyby možné bylo, i vyvolení by byli svedeni.“ Ale nebudou, protože jsou Slovem a přesně víme, že život vychází z kořene a samo sebe nemůže zapřít. To jsem již jednou řekl. Tak tomu bylo i s Jeremiášem. Věděl, jaké má poslání a tak mu bylo lhostejné, co říkal Chananiáš.

Také Mojžíš znal Slovo Boží a proto nehleděl na to, co říkají falešní proroci. Řekl: „Je psáno.“ Ale Achab řekl: „Věřím svým prorokům, moje organizace je správná. Tohoto muže dejte do vězení a dávejte mu trochu chleba a nic s ním nemějte společného, až se vrátím, tak se o něho postarám.“ Micheáš ale řekl: „Jestliže se vrátíš, tak Pán skrze mne nemluvil.“ Micheáš si byl svojí věcí jist, měl potvrzení TAK PRAVÍ PÁN a jeho zjevení s tím úplně souhlasilo. To zjevení nebylo určené pro jiný, než pro ten čas. Amen. Haleluja.

Zdánlivě věřící jsou věrní. Mohli povstat a přít se s archandělem, neboť se říká, že blázni v botech pobitými hřeby šlapou tam, kde andělé mají strach chodit bosi. Důvod, proč vyvolení nemohou být svedeni je ten, že jsou Slovem. Nemohou nic jiného činit a nemohou nic jiného poslouchat, také nic nevědí, přesně tak to s nimi je.

Mojžíš se jimi nenechal pomýlit, ani nepřešel na jejich stranu. Myslíte, že Mojžíš řekl: „Faraone, víš, co mi Pán poručil činit, buď Bohu čest. Vidím, že tvoji lidé dokáží to stejné a tak ti chci něco navrhnout: Spojme se s nimi.“ Jestliže se na to díváme, tak to by nebyla slova proroka Božího. Ne, stál tak pevně, jak to jen bylo možné. Bylo jisté, že Bůh na to hleděl, protože to zaslíbil. Tak je to psáno v Žid. 13:5 a 5. Moj. 31:6: „*Nikoli nenechám tebe, aniž tě opustím.*“

Mojžíš žádnou denominaci nechtěl. Stál na straně Boží a nenechal se těmi skutky, které činili svěst, když se snažili národ oklamat. Očekával, protože měl naprostou jistotu, že Bůh stál za svým národem. Rozumíte, co vám říkám? Že 2+2=4. Nechci moc kritizovat, ale chci vám to objasnit, abyste tomu rozuměli a aby vás podvodníci nemohli oklamat. Mluvím k pravým věřícím, protože jsou určeni k tomu, aby to viděli a stáli pevně až k tomu určenému dni.

Ježíš řekl v Mat. 7:22: „*Mnozí mi dějí v ten den Pane, Pane, zdaliž jsme ve tvém jménu neprorokovali, a ve jménu tvém d'ábly nevymítali a divy mnohé nečinili?*“ Ježíš řekl, že v posledních dnech až bude vše skončeno a po zmrtvýchvstání budou mnozí v království. Pohleďte, království Boží je již ve vás.

Plevel přijde posadí se vedle pšenice a řekne: „Pane, vždyt' jsem mluvil v jazycích, výskal jsem a tančil v Duchu, d'ábly jsem vymítal atd.“

Ale Pán odpoví: „Odejděte ode Mne činitelé nepravosti, nikdy jsem vás neznal.“

Co znamená: činitelé nepravosti? Je to něco, kde určitě víš, co činit máš a nečiníš to. Znali Písmo, protože je slyšeli. Vy slyšíte tento magnetofonový pásek, slyšíte poselství, slyšíte Boha, co říká, vidíte Jej to potvrzovat a činit to pravdivé. Je to právě tak jednoduché, jako když venku vidíte svítit slunce.

Ale vy, kdož se pevně držíte svých denominací, jste těmi zlými pracovníky. Činitelé nepravosti.

Říkáte: „Mám velké shromáždění, učinil jsem toto a ono.“

Ježíš ale říká: „Odejděte ode Mne činitelé nepravosti, nikdy jsem vás neznal.“

„Ale byl jsem přece naplněn Duchem svatým, mluvil v jazycích a zpíval jsem v Duchu ...“

Nepochybují o tom, tuto otázku také nekladu, ale bratře a sestro, toto je hrozný čas, ve kterém se nalézáme. Toto Slovo je k tomu dáno, aby Slovo z Mat. 7:21-22 šlo do naplnění: „*Ne každý, kdo mi říká Pane, Pane, vejde do království nebeského, ale ten kdo činí vůli Otce mého, kterýž jest v nebesích. Mnozí mi dějí v onen den Pane, Pane, zdaliž jsme v tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu d'ábly nevymítali a ve tvém jménu divů mnohých nečinili?*“

Jak to všechno můžete činit a odmítnout křest na jméno Pána Ježíše Krista? Vidíte, jak je to všechno klamné? Přicházejí k určité hranici, ke Slovu a pak se stáhnou zpět. Vše bylo před vašimi očima, viděli jste, jak Slovo působí, ale kvůli vaší organizaci nevstupujete. Ježíš řekl: „Nikdy jsem vás neznal.“

Nejsem ohromen nad tím, kolik d'áblů jste vyhnali a kolik divů jste učinili. ON vám stejně řekne: „Neznám vás.“

Balám řekl: „Předpovídal jsem v Tvém jménu a vše souhlasí.“

„Ale když šlo o Slovo, odmítl jsi je.“

Ó, bratře, vidíš to oklamání? Nejsme oklamáni skrze proroky, ale ohledně Slova skrze pravé Slovo, které nám bylo potvrzeno a zjeveno. Satan se pokoušel v každém století pravé Slovo změnit, věděl, že mnozí přišli až k samé hranici a pak se vzdali. Mohli bychom se podívat k Žid. 6:8: „*Ale vydávající trní a bodláky zavržená jest a blízká zlořečení, jejížto konec bývá spálení.*“ Co znamená: hranice? Vy, kteří jste nebeský dar okusili, což znamená poznali, můžete to ochutnat ústy, viděli jste to a věděli, že je to pravda, nebeské věci jste ochutnali a byli jste účastni Ducha svatého, který na vás padl a tím jste dobré Slovo Boží ochutnali. Okusili jste a věděli, že vpravdě na vás Duch svatý padl – na plevel na poli – a pak jste se obrátili a zapřeli pravého Krista,

který vás posvětil, zavolal a pomazal. Pro tento hřích nezůstává již žádná oběť, je to nepromíjitelné. Pro ty, kdož poznali pravdu, již více není žádná možnost.

Žid. 6:4: „*Nebo nemožné jest jednou již osvěceným, kteří zakusili daru nebeského a účastníci byli daru Duchu svatého.*“ Padlo to na ple-vel, který začátek s Kristem učinil a řekl: „Pane, jdu dále.“ Ale když dostali Slovo Boží, odvrátili se zpět. Vy, kdo jste ochutnali nebo jste viděli, jak se zjevuje samotné Slovo a pak se odvrátíte, pro vás je nemožné, aby jste to ještě jednou viděli a vrátili se, TAK PRAVÍ SLOVO.

Nebe i země pominou, ale ta Slova nikdy nepominou. Je to úplně nemožné. TAK PRAVÍ SLOVO a Duch svatý to potvrzuje. Chci vám ukázat na malý příklad. Pozorujte lidi, kteří na základě předpovědi od Mojžíše vyšli z jejich organizace, viděli činy a zázraky, přišli až na hranici zaslíbené země, aby tam vešli.

Dr. Lee Vayle korigoval Knihu „Sedm církevních věků“. Během času vyvstal jeden problém a to byla otázka ohledně jmen, která byla zase z Knihy života Beránka vyškrtuta. I těmto služebníkům to dělalo velké starosti a lámali si nad tím hlavu. Počkejte ale, až tuto knihu budete mít přečtenou a je-li ve vás jen trochu světla, pak tomu porozumíte. Můžete se od ní odvrátit a nevěnovat jí pozornost, když to vidět nechcete. Moje matka měla své pořekadlo: „Z řepy krev nevymačkáš, protože v ní není.“ Světlo musí přijít, ve tmě není.

Izrael byl nadkonfesionální. Neměl domov, ani zem, ale byl na cestě k domovu. Ani my nemáme kostel, ale jsme na cestě k domovu, totiž k obci prvozených. To jest církev v nádheře a ne kostel na zemi, který byl postaven lidmi.

Vyvolání, ti, co jsou předurčení k věčnému životu, jdou, aby obsadili svůj domov. Když Izrael přišel k určené hranici, začal pochybovat o Slovu a vrátil se zpět. Navzdory tomu, že Jozue a Kálef přešli na druhou stranu a přinesli svazek hroznů na důkaz bohatství země. Boží zaslíbení znělo: „Je to dobrá země, plná mléka a medu“ a tito dva poslové přinesli ze zaslíbené země vinný hrozen. Izraelské děti ho ochutnaly a řekly: „To nemůžeme přijmout.“ Co se s nimi stalo? Zahynuly na poušti. Stály zde a orgnizovaly se a umřely, vyjma dvou, kteří přešli na druhou stranu, aby přinesli důkaz – Jozue a Kálef.

Mojžíš byl proměněn, je typem církve Nového zákona čekající na vzkříšení proměněného těla. Vidíte v tom ty tři? Tři směry, které musíte mít stále na zřeteli, směry věřících a nevěřících. Vzpomeňte si, že jim Bůh tento hřích nikdy neodpustil. Jak se k nim dnes může přiblížit, když jsou od začátku bodláky a zůstanou jimi až do konce? Jedině vyvolení to budou moci všechno vidět. Bude to přesně tak, jako za času sv. Martina, který žil na začátku doby temna. Byl to pobožný muž. Mnozí z vás již o něm četli. Když jsme chtěli získat nějaké zápisy týkající se Martina, řekl nám kněz: „Ten ale nebyl uznán.“ Jimi nebyl uznán, ale líbil se Bohu. Duch svatý nám řekl, abychom jej zařadili do třetího církevního období. Jak nábožný muž to byl! Jeho rodiče byli pohané, otec byl vojákem. On byl ale povolán Pánem a předurčen. Musel následovat

tuto linii a stal se také vojákem. Vždycky věřil, že někde existuje Bůh a protože byl člověkem, který žil s přírodou, také poznal Boha v ní. Jednoho dne šel městem a na ulici viděl umírajícího žebráka. Té noci byla velká zima a žebrák prosil o něco na přikrytí, než zemře. Nikdo si ho nevšímal. Martin stál chvíli stranou a pozoroval ho. Ale nikdo žebrákovi nepomohl. Martin měl jen jeden plášť a kdyby jej dal žebrákovi, musel by sám mrznout. Sám byl ve službě a tak si řekl, že plášť rozdělí. Vzal plášť, šavlí jej rozsekl, do jedné poloviny zabalil žebráka, druhou si nechal sám. Každý, kdo ho viděl, řekl: „To je komický voják, má jen polovinu pláště.“ V noci měl sen. Viděl před sebou Ježíše Krista, zahaleného do poloviny pláště, do níž zahalil žebráka. Vtom si uvědomil Slova Pána Ježíše: „Co jste učinili jednomu z nejmenších těchto, (Mým pomazaným) Mě jste učinili.“ Církev se mu vysmála a vyhnali jej ven. Ale on byl prorokem Božím a co řekl, se také stalo. Mnozí skrze něj uvěřili.

Nyní vám chci ale ukázat, jak umí ďábel klamat. Jednoho dne seděl Martin ve svém pokoji, když k němu přistoupil mohutný anděl, na hlavě měl korunu a na nohou zlaté boty, opásán zlatým pásem a řekl: „Martine, znáš mne? Jsem tvůj pán, vysvoboditel a spasitel, jsem ten, který tě spasil. Modli se ke mně Martine.“

Ale tento prorok poznal, že zde není něco v pořádku, hleděl na něho dále.

Anděl opět řekl: „Jsem tvůj spasitel, Ježíš Kristus, modli se ke mně Martine! Copak mne nepoznáváš?“

Martin na něho hleděl a během toho mu myslí probíhalo Slovo a to zjevení porovnával se Slovem.

Potom Martin odpověděl: „Odejdi ode mne satane, máš na hlavě korunu, ale Slovo Boží říká, že Jeho svatí Jej budou korunovat.“

Nebyla by to letniční návnada? Vždy se vyplatí věc kontrolovat a porovnávat se Slovem. Po druhé to bylo v klášteře, kde mezi mladými mnichy žil jeden svatý. Jeden z těch mladých byl velice citlivý. Dávejte dobrý pozor, protože je to důležité přirovnání pro dnešní dny. Tento mladý mnich chtěl všem vládnout, mít u nich vážnost a chtěl být chytřejší, než ostatní. Byl arogantní, jako jediný křemen v řece, nikdo se mu nevyrovnal. Pozorujte, co se stalo. Chtěl mít něco zvláštního, aby se mohl ve velké společnosti povýšit. Chápete to?

Řekl: „Mne Bůh též ustanovil za velkého proroka.“

Ale v blízkosti se nalézal potvrzený prorok, Martin, který se jako prorok již narodil. Tento mladý mnich 25 let starý řekl: „Bůh mě učinil prorokem, dokážu vám to. Dnes v noci ke mně přijde Pán a přinese mi nádherné bílé šaty a oblékne mě do nich. Budu sedět mezi vámi a všichni přijdete, abyste vyslechli mé příkazy.“

Porovnejte to s dnešní dobou. „Budu hlavou organizace a postarám se o zbylé mnichy.“ A skutečně, podle jeho předpovědi se v noci celá budova sama od sebe ozářila. Tohle si můžete přečíst ve spisech, je to pravdivá událost. Světlo se šířilo dál a dál. Všichni mniši to viděli. Tento mladý mnich

vstoupil, měl bílé šaty, stál uprostřed nich a řekl: „Tady vidíte, co jsem vám říkal.“ Jenže tento mnich tam stál v rozporu se Slovem. Mniši šli a zavolali starého opata kláštera. Chvilí chodil sem a tam a pak řekl: „Synu, vypadá to nepravděpodobné. Je jen jedna možnost, jak se můžeme přesvědčit, je-li to správné.“

Letniční by to jako pravdivé přijali. Opat ale řekl: „Zázrak může být pravý, ale nesouhlasí se Slovem. Je zde muž, který je pomazaný, Martin. Zavoláme ho.“

Ten mladý mnich odpověděl: „Ne, ne, Martin s tím nemá nic společného.“

Ale opat řekl: „Tak půjdeš ty k Martinovi.“

Uchopili ho a vlekli před Martina a v tom okamžiku krásné šaty zmizely. Vidíte, kdyby to možné bylo, i vyvolení by byli svedeni. Ježíš řekl: „Mé ovce hlas Můj slyší a znají Mé Slovo.“ A to je Jeho Slovo, člověk nežije jen z chleba, ale z každého Slova, které vychází z úst Božích.

Mat. 4:4: „*On pak odpovídaje řekl: Psánoť jest, ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží.*“ Vyvolení to vědí a cizího hlasu nebudou následovat. Tak i tento opat nechtěl následovat cizí hlas. Věděli o Martinovi, že byl prorokem toho času skrze Slovo, které Bůh potvrzoval. Martin znal Slovo a to byl důvod, proč se mladý mnich nechtěl setkat s Martinem.

Ježíš v Mat. 24:28 řekl: „*Kde je tělo (a to je Slovo toho času), tam se shromáždí i orlové.*“ Kde je maso – manna – Slovo, tam se shromáždí i orlové. (V něm. Bibli: „maso“ – doslovně „žrádlo“.)

Musím si pospíšet, protože jsem se podíval na čas a zjistil jsem, že je 7 minut přes 12 hodin. Doopravdy si pospíším, je mi líto, že zdržuji lidi na centrálách, ale toto Slovo má větší cenu, než vaše peníze, pro mne to tak je. Peníze jednou vezmou svůj konec, ale Slovo ne.

Ještě jednou: kde je maso (žrádlo), tam se slétnou i orlové. Kde je maso, to čerstvě zabitě maso pro tento čas, tam se slétnou i orlové. Kde je ale v rozkladu, tam přiletí supové. Poznáváte, kam směřuji? Kde je čerstvě zabitě maso, tam přiletí orlové. Kde zůstane ležet a rozkládá se, přiletí supové. S tím však již orlové nechtějí nic mít. Ježíš říká: „Kde je maso, kde v noci padá manna, tam se orlové slétají.“ Je to manna pro určitou hodinu. Když začíná červivět a hnít, přichází supové, protože čerstvé maso nesnesou.

Není divu, že Ježíš v Mat. 23:37 řekl: „*Jeruzaléme, Jeruzaléme, morděři proroků, a kterýž kamenuješ ty, kteříž k tobě byli poslání, kolikrát jsem chtěl shromáždit děti tvé, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla, a nechtěli jste.*“ Jsme Jeruzalémem, který není z této země, nýbrž shora, odkud vyšlo předem určené Slovo. Ne starý Jeruzalém, který byl vystaven lidmi, ale ten od Boha postavený. Slovo shora, které bylo nyní zjeveno. Jan 14:2 stojí psáno: „*V domě Otce mého je mnoho příbytků, jdu, abych vám připravil místo.*“ Náš Stvořitel tam postavil silnice ze zlata, atd. To je nepomíjející Jeruzalém. „Ó, Jeruzaléme, jak často jsem chtěl...“ ne kdoví-kdo, ale „JÁ jsem chtěl být

nad vámi, jako slepice nad svými kuřátky, ale nechtěli jste a nyní přišla vaše hodina.“ Kde je maso, tam přiletí i orlové, když ale shnije, přiletí supové. Mojžíš byl orlem. Nedával svým dětem, co zbylo po Noemovi, měl čerstvé Slovo Boží. Řekl: „Bůh náš, Pán mě potkal na poušti a potvrdil Své Slovo a poslal mne, abych vás vyvedl.“ Pak přišli podvodníci, ale on měl Slovo pro ten čas.

Bůh řekl Abrahamovi, kterému dal zaslíbení, jak je psáno v 1. Moj. 15: „Tvé semeno se bude zdržovat 400 let v cizí zemi, ale navštívím je a vyvedu silnou rukou.“ Mojžíš řekl: „Pán mi řekne a ukáže, co mám činit a pak vám to sdělím.“

ON řekl: „JÁ jsem tě poslal...“ Já jsem – ne „Já jsem byl“, nebo „Já budu “ – nýbrž „Já jsem“, – to bylo potvrzení přítomnosti, totiž Slovo pro ten čas, ne Slovo, které bylo, nebo které bude, ale Slovo pro přítomný čas a to jest – Já jsem. „Bůh poslal mě, Svého proroka a potvrdil, že je to pravda. Jsem odpovědí na to Slovo. ONmi rozkázal, abych přišel a učinil to.“ Když se Mojžíš prokázal svými znameními, řekl faraon: „V naší skupině máme dost mládenců, kteří dokáží to stejné.“ Vidíte? Napodobitelé. Ježíš řekl, že v posledních dnech se to bude opakovat. To stejné si budou nárokovat i ti, kteří budou klamat druhé. Ale dejte pozor, kdo přišel dřív a stál na Božím Slově.

Mojžíš jim nedal pokrm, který byl určen pro Noema. Neřekl: „Postavme archu,“ protože to byla zvěst Noé a ten ji postavil. Ne, z toho jedli supové. To bylo zaslíbené, nefalšované a pro jeho čas předurčené Slovo od Boha. Ježíš také neservíroval zbytky po Mojžíšovi, neboť Mojžíš měl Slovo pro svůj čas.

Podívejte se na supy v organizaci, kteří lačně a hltavě padli na zbytky zašlých časů. „Máme Mojžíše, nepotřebujeme Tě.“ Ježíš řekl v Jan 5, 45: „*Kdybyste Mojžíšovi věřili, pak byste věřili i mně, protože Mojžíš o mně mluvil.*“

Vidíte, co mnil Pán Ježíš tím: „Kde je maso, tam se shromáždí i orlice.“ Tam, kde se podávalo čerstvé silné Slovo, tam se naplňovalo a podávalo jako potravina pro děti. Protože ta stará potravina ležela již několik století.

Dnes se děje to stejné. Luther měl poselství o pokání; ale ó, vy luteránští supové! Baptisté měli své poselství; ale ó, vy baptističtí supové! Letniční měli své poselství a přiblížil se čas, abychom šli domů; ó vy letniční supové. Kde je maso, tam se shromáždí i orlice. Dejte pozor! Za dob Luthera se nemohli luteráni živit katolickým učením, ne, museli mít pro tehdejší dobu čerstvé maso. Později nemohl být metodista krměn potravou luteránů, nemohl tuto stravu přijmout. Byla zkažená, shnilá, život z ní vyšel a nic jiného do toho nešlo.

Je to stejné, přesně jako se stéblem, které je mrtvé, ale život kráčí dál. Samozřejmě nemůžete krmit Nevěstu Ježíše Krista potravou letničních. Na žádný pád jí nemůžete podat červivou potravu od nafouklé organizace. Nikdy! Zaslíbení v Mal. 4:5-6 zní: „*JÁ vám pošlu Eliáše proroka, dřív, než přijde den Páně veliký a hrozný, on obrátí srdce dětí k víře otců.*“ Všechna zaslíbení, která jsou v Bibli se splní a tam se shromáždí orlové.

Jan 6:37: „*Vše, co Mi dává Otec, přijde ke mně.*“ Když ale Ježíš přišel, našel

jen houfy supů. Říkali: „Máme Mojžíše a zákon.“ Za dob Mojžíše to bylo čerstvé, ale Mojžíš, který obět obětoval, jim předložil zákon a řekl v 5. Moj. 18:15: „*Proroka z prostředku tvého, z bratří tvých jako jsem já, vzbudí tobě Pán, Bůh tvůj, jeho poslouchati budete.*“ Přes 600 různých zaslíbení o Ježíši se už splnilo, ale mnohé z nich se naplnily v posledních hodinách Jeho života. Všichni tito proroci o Ježíši Kristu správně mluvili. Kdybych dnes sám něco předpověděl, že se naplní od tohoto okamžiku do roka, měl bych 20% naději, že se to splní, ať by to bylo správné, nebo falešné. Kdybych ale udal místo, je moje šance ještě menší. Ale ohledně Mesiáše se každé slovo splnilo do písmene.

Když Pán Ježíš v chrámě četl odstavec Písma (Luk. 4:18) a přestal číst v půli verše z Iz. 61:2: „*Duch panovníka Hospodina nade mnou jest, protože pomazal mne Hospodin, abych kázal evangelium tichým. Poslal mne, abych uvázal rány zkroušeným srdcem, abych vyhlásil jatým svobodu a vězňům otevření žaláře. Abych vyhlásil léto milostivé Hospodinovo – a den pomsty Boha našeho, abych těšil všechny kvílcí...*“ Druhá část tohoto verše souvisí s Jeho druhým příchodem a tím se Jeho Slovo naplní. Amen.

Nebe a země pominou, ale Jeho Slovo nepomine. ON byl Slovo, které je v tehdejší době živilo. Mojžíš jim dal pravdu, ale ze zbývajících zbytků, které orlové nesnědli, utvořili supové organizace a na těchto zbytcích staví dále. Orlové vždy toužili ze Slova obdržet co nejvíce a říkali: „Slovo to tak říká a proto se to musí stát. Včera jsme měli jelena a zítra budeme mít ovci. To staré jelení maso je již rozleželé a dnes si dáme ovečku, ten andělský pokrm.“ Lidé tenkrát jedli mannu a když ji zkusili uchovat do druhého dne, zkazila se. Hled'te, jak ty typy jsou dokonalé. Také supové vyháněli za časů Pána Ježíše d'ábly, pomazaní, kteří se živilo starou potravou. Také tehdy měli proroky, Kaifáše, jako nejvyššího kněze, který předpovídal. Bible říká, že prorokoval, protože byl v tom roce nejvyšším knězem. Byl zpráchnivělou, shnilou zdechlinou, plevem, kopřivou, ale seděl mezi pšenící. Ale Duch svatý byl na něm, aby kázal, předpovídal a prorokoval, co se má stát, protože byl v tom roce nejvyšším knězem. Přesto nechal ukřižovat potvrzené Slovo pro tu hodinu a odmítl je.

Ó, bratři, jak dlouho ještě musím o těchto věcech mluvit? Kolik toho ještě potřebujeme z Písma, abychom toto mohli dokázat? Ježíš řekl v Luk. 11:20: „*Pakli prstem Božím vymítám d'ábly, jistě k vám přišlo království Boží.*“ Luk. 11:19: „*Jestliže já skrze Belzebuba vymítám d'ábly, synové vaši skrze koho vymítají?*“ Vymítali d'ábly, prorokovali, znali své dílo, ale Jeho Slovo pro tu hodinu nepoznali. Proč ne? Protože se nepřipojil k nim. Nyní si ještě jednou přečteme Luk. 11:20. Když vymítal skrze Slovo d'ábly, byl přece Slovem Božím, skrze koho, vy denominace, vaše děti d'ábly vymítají? Víme ovšem, že jedině Bůh může vymítat d'ábly, protože je silnější, než ten, který je v domě. Může přijít a vyhnat je.

Ve Zj. 17:8 se hovoří o antikristu, který povstane v posledním čase a bude činit

znamení a zázraky, skrze které bude klamat obyvatele této země, také křesťany i ostatní, jejichž jména nejsou od založení světa za-psána v knize Beránka.

Právě tak, jak život přes všechno zušlechtění citrusového výhonu vychází z kořene pravého oranžovníku a dále postupuje do koruny stromu, aby živil ovoce, tak i všechno denominační štípení přináší své ovoce. Vzpomeňte si na Davida, jenž měl opravdovou, upřímnou touhu konat dílo Boží, ale nebyl k tomu pověřen.

Ježíš řekl, že tito pomazaní učí učení, ale vykládají je lidé a ne Slovo, totiž Jeho potvrzené Slovo. Učí o historickém Kristu, co již jednou bylo, ale Bible říká: „ON je ten JÁ JSEM“. ONnení – Já jsem byl,— nebo – Já budu, – nýbrž – JÁ JSEM! ON je Slovo v čase, co stále žije. Nejdříve byl v listu, potom ve stéblu, pak v klasu a nyní je v zrně. Věříte tomu, že tento život by se zase měl vrátit zpět do minulého času a žít i když ten starý klas již uschnul a života v něm není? To nikdy nebude!

Porovnejme to s Žid. 6:8 kde stojí psáno: „*Kdyby padli a zase se obnovili ku pokání (nešli dál se Slovem, které do nich vešlo) to jsou ti mrtví a ztracení, jsou trním a bodlácím, jejichžto konec bývá spálení.*“ To souhlasí. Učí o historickém Bohu, zkoušejí žít v minulosti a říkají: „Wesley to říkal tak a tak.“ Odmítli zaslíbené Slovo pro tuto dobu, manu, která se jasně a zřetelně osvědčuje v tomto čase. Pokoušejí se staré luteránské, nebo baptistické víno nalévat do našich nových lahví. Když zkouší toto nové víno přinést do denominací, je jejich bláznovství jasné. Ale nemohou to učinit, protože by to explodovalo. Říkají: „U nás to jednoduše nemůžeme potřebovat.“ Přeji si, abyste odešli. Přece nedáte novou záplatu na zvětšelé šaty, protože byste jak říká Ježíš, trhlinu ještě zvětšili. Přece nemůžete lít nové víno do starých nádob, protože byste je roztrhli, neboť v novém víně je život.

Ve Zj. 13:14 mezi 6 a 7 koflíkem hněvu vyšli tři nečistí duchové podobní žábám. Všimli jste si toho? Jste na to připraveni? To znamená trojjedinost duchů. Nyní můj bratře, který jsi v denominaci nevstávej, abys odešel, ale zůstaň sedět a poslouchej. Jsi-li stvořen z Boha, pak tak učiníš.

Trojedinost žab. Žába je tvor, který stále hledí zpátky. Nikdy se nedívá směrem, kterým běží, ale tam, odkud přišla. Odkud má trojjedinost svůj původ? Porovnejte, tři individuální nečistí duchové! Pochopili jste to? Hledí zpět, na koncil v Nicei, kde má původ učení o trojjedinosti. Nic takového v Písmu nenajdete. Trojjedinost povstala z žab, ze staré trojjedinosti, která pomohla ke zrodu nové trojjedinosti. Její matka byla trojjedinost tří zvířat: draka, zvířete a falešného proroka. Ale kdy se ty tři žáby objevily? Byly tady za všech časů, ale nebyly ještě zjeveny, protože teprve v poselství 7 andělů se odhalí tajemství Boží, a sice všechny tyto věci, jako křest na tři osoby, trojjedinost a další věci, které nám byly zjeveny.

Kéž nám Bůh pomůže, abychom poznali, co je pravda a neříkali si výmysly, že

je to někdo, co zde něco říká. Cítím ducha, který odporuje tomu, co jsem právě řekl. Nemluvím sám od sebe bratře, ale v přítomnosti anděla, který je vedle mne.

Pozorujte trojjedinnost. První je drak. Víte, kdo byl drak? Drak byl Řím, který přišel, aby se postavil před ženu a čekal, až se jí narodí pachole a sežral je (Zj. 12:4).

Za druhé: Co znamená v Bibli zvíře? Sílu. A třetí falešný prorok – pomazaný. Kdy povstal falešný prorok? Začalo to prvním papežem a odtamtud přišla nevěstka – matka všech nevěstek. Z toho povstala falešná trojjedinnost, která nebyla v počáteční církvi zjevena, až když bylo otevřeno 7 pečetí a toto tajemství bylo odhaleno. Byli zjeveni tři nečistí duchové, kteří měli podobu žab. Trojjedinnost proti pravdě.

Teď vidíte, odkud přichází a kam se vrací. Do ekumenického koncilu. Říkají si bratři, jsou stejného ducha, skrze svůdné činy a zázraky. Jsou to ďáblové, kteří činí zázraky a skrze bohy této země se nechají svádět.

Co říká Bible o zlém duchu, který se nabídl, že půjde dolů, do úst proroků a přiměje je k tomu, aby prorokovali Achabovi, že má jít do války, aby byl zabit? Bůh řekl: „Jdi a vykonej to. Dokážeš to, aby tomu věřili, neboť od počátku nestáli v pravdě. Jdi, budeš tím dotýčným, kterému se to povede, až vstoupíš do falešného proroka.“ O Slovu nevědí nic a nejsou ochotni se učit, protože už od začátku byli kopřivami.

Žáby hledí vždy zpět a říknou: „Víte, co bylo v Nicei řečeno.“ Nestarám se o to, co bude, ani co bylo, ale On je JÁ JSEM.

Dobře poslouvejte, víme jasně, když bylo otevřeno 7 pečetí a zjeveno tajemství, co znamená trojjedinnost, kde to bylo trojjedností nazváno a kde je v Bibli ohledně toho psáno? Jak mohou být tři bohové a jak se můžeme modlit a nebýt pohany? Jak mohou být vedle sebe, když Ježíš říká v Jan. 10:30: „*Já a Otec můj jedno jsme.*“ Jan 8:24: „*Jestliže neuvěříte, že já jsem, ve svých hříších zemřete.*“ Nevíra je hřích, zemřete ve vaší nevíře.

„Kdo myslíte, že Já jsem? Odkud myslíte, že přicházím? Otce Mého znáte. Znáte Jeho Jméno? Jsem Růže Sáronská, jasná Hvězda jitřní.“ Můžete říci, kdo On je? „Jsem ten, který z hořícího keře mluvil k Mojžíšovi. Jsem Bůh Abrahamův, jasná Hvězda jitřní, jsem Alfa a Omega, Začátek i Konec. Jsem celé stvoření a Ježíš je Mé jméno.“

To je správné a žádná trojjedinnost. Ne, to je falešná věc. Tajemství bylo zjeveno skrze 7 pečetí a zatajené pravdy vyjdou najevo. Během církevních období a skrze denominace byly celý čas zakryté. Ukáže se, kdo je doopravdy tou velikou nevěstkou ze Zj. 17. Víme, že je matkou všech nevěstek.

Nyní si ale řeknete: „Proč jsi je označil za supy?“

Je to správné. Sup je ptákem, je též pomazán, aby mohl létat. Oba ti duchové si budou tak podobní, že kdyby možné bylo i vyvolení by byli svedeni. Sup je právě tak velký, jako orel, je také pomazán k létání, kázání, prorokování, létá jako orel. Je podobný orlu, ale nemůže létat tak vysoko jako orel i když by to

rád zkusil, podle toho se ale pozná jeho bláznovství. Ó, může říkat: „Věřím v Ježíše Krista, Syna Božího. Věřím v Boha, všemohoucího Otce, Stvořitele nebe i země a v Ježíše Krista, Jeho Syna.“ Samozřejmě, všichni věří, že je ten stejný včera, dnes i na věky.

Orel je obzvlášť vybaveným ptákem. Žádný pták mu není rovný. Kdyby se sup pokusil ho následovat, nedokázal by to. Jeho hloupost by byla zjevná. On by pukl, kdyby se pokusil dát nové víno do starých nádob, pukl by, protože jeho tělo není stvořeno k tomu, aby se udrželo v té výšce. Kdyby přišel do té velké nebeské sféry nahoru, aniž by byl k tomu utvořen, sformován, určen a vyvolen jako orel, na kusy by ho to roztrhalo. Peří z jeho křídel by vypadalo a zřítil by se k zemi. Nemá ani tak dobrý zrak jako orel. Co je platné vylétnout vysoko, když nepoznáte, kde se nacházíte. Kdybyste se dostali do těchto výšin, budete klamat, protože jste slepí a nevidíte, kam letíte. Můžete křičet, volat a snažit se následovat Slovo, ale jako bláznovství to bude zjeveno i když budete mluvit o křtu na jméno Ježíše Krista, který je tím stejným včera, dnes i na věky. Sup by řekl: „Okamžik prosím,“ a jeho peří by začalo vypadávat. Můžete skákat nahoru a dolů, předpovídat, vymítat d'ábly, mluvit v jazycích atd. Nezkoušejte se ale napodobovat a následovat do orlích výšin, v tom by docela určitě byla vaše hloupost zjevná.

Přese všechno je ale sup také povolán a pomazán. Může létat, balancovat, může se vznášet vzhůru, ale jen do určité výše. Může požívat ztellelou potravu, ale nemůže jíst čerstvé maso přímo od trůnu Božího. Je zpracovaný a slepý a neví, oč se jedná. Je v něm stejný Duch Boží. Déšť, který spadl na pšenici, padl i na něho, ale od počátku není pšenicí, nadýmá se a říká: „Tyto věci nemohu přijmout. Znáám přece Dr. Jannese.“ V pořádku, jen tak čiň dále, když chceš.

K tomu není narozen, ani stvořen, aby byl takovým ptákem. Je možná citronem na oranžovníku, ale nikdy nevyšel z kořene. Je něčím, co bylo připojeno. Když se v denominaci dostanou tak vysoko, že předurčené, potvrzené Slovo již nevidí, pak je jejich bláznovství zjeveno a říkají: „Ach, takové věci, světlo nad hlavou, takový nesmysl.“ Prozradili se, že nejsou k tomu stvořeni, aby viděli dopředu. Vidí tak daleko, jak jim dovolují brýle organizací a nad to jsou ještě slepí, jako netopýr. Potom se jejich bláznovství ukáže. A to je právě tam, kde se snesou orlové, aby se nasýtí. Je to místo, kde ti praví a vyvolení orlové vidí, kdo Onje.

Jestliže nemohou přijmout Slovo, vědí v tom okamžiku, že jsou supy z denominací a vědí, proč nemohou létat. Jen se podívejte, čím se sytíte. Na tom záleží. Shnilé maso z denominace nikdy nezduchovní a nikdy jim nedá duchovní výzbroj. Jinými slovy, taková potrava jim nepomůže, je to nesprávné denominační učení. Špatně vyučují a proto se jejich těla špatně sytí. Nahoru, kam orlové čerstvé maso odnesli, nemohou přijít.

Opět se naplňuje Mat. 24:24. Jsou slepí, tlučou křídly a nemohou dosáhnout

čerstvé manny. Musí jíst starou mannu, která leží na zemi i mrtvé zajíce, kteří před týdnem, či měsícem, nebo 40 lety běželi podél silnice. Jsou v rozkladu. Sup je může jíst, krákorat, křičet a podobně, může skákat a létat jako orel, je pomazaný jako každý jiný pták. Je podobný orlu, to víme, ale orla nemůže následovat.

Chtěl bych, abyste poznali Mat. 24:24 a 2. Tim. 3:1-8. Ježíš řekl, že v posledním čase přijdou falešní Kristové a falešní proroci, kteří budou činit přesně ty stejné divy, znamení a zázraky, jako ti praví, takže kdyby možné bylo, svedli by i vyvolené. Jak to, že Pavel hned potom řekl, že v posledních dnech přijdou pobožní lidé, kteří budou mít formu pobožnosti a z těch budou někteří, kteří budou vodit zínky vedené rozličnými žádostmi. Potom se divíte, že stále napomínám ženy. Jednoduše to nemohou vidět a to je vše. Právě jako Jannes a Jambres odporovali Mojžíšovi, tak tihle odporují pravdě, lidé, kteří jsou na mysli zkažení a ve víře se neosvědčili.

Ef. 4:5: „Ne jakákoli víra, ale pravá víra, jeden Pán, jeden křest a jedna víra.“ Nemůžete mít víru, aniž byste věřili v jednoho Boha, aniž můžete být 2x pokřtěni, ani nemůžete být pokřtěni na Otce, Syna a Duchu svatého, nýbrž jen na jméno Pána Ježíše Krista.

Nyní pozorujte 2. Tim. 3, 8: „*Přesně jako i Jannes a Jambres odporovali Mojžíšovu pomazanému Slovu pro tehdejší čas, tak také tito muži (ne jeden muž –jednotné číslo— ale pomazaní muži) budou odporovat pravdě.*“ Zj. 10:1-7: „V určitém dni, kdy bude zjeven Syn člověka, poselství sedmého anděla zjeví obsah pečeti.“ Anděl není Synem člověka, můžete to rozeznat? To je právě to, co vám to činí tak choulostivé, ne Syn člověka sám, nýbrž sedmý anděl, sedmý posel je to, který veřejně zjevuje Syna člověka. Protože klas život opustil, nemůže to být organizováno. Život se vrátil zpět do zrna.

V onom dni Jannes a Jambres, ti pomazaní, zdánlivě věřící a nevěřící, formální církve a letniční hnutí se postaví proti pravému zrnu. Ale nechte je, jejich bláznovství bude zjeveno. Rozumíte nyní? Zj. 10:7 říká, že ve dnech, kdy zazní hlas sedmého anděla k tomu sedmému církevnímu období ... toto volání anděla již zaznělo, když se v církevním období církev spojila a založila letniční organizaci, tím bylo volání posla ospravedlněním anebo poukazem na toto časové období. Přesně jako Martin Luther poukázal na ten čas a platilo to pro katolíky, to samé za Wesleye pro luterány a letniční byli postaveni, aby posílili ty, kteří povolili ve víře. Kam šel život nyní? Život vyšel z organizace, již není v klasu, ale v zrnu a zrno se stalo napomenutím pro letniční.

Pozorujte jejího posla. Když začal své poselství zvěstovat, jeho prvním tahem bylo uzdravování, druhým tahem předpovídání a třetím tahem otevření Slova, aby tajemství bylo zjevené. Není důraznějšího příkazu, nežli Slovo skrze proroka. Jediný způsob, kterým může být prorok potvrzen je skrze Slovo.

Pozorujte třetí tah, otevření sedmi pečetí, které byly ve Slově zapečetěny a teď byly zjeveny. Můžete to nyní vidět? Bude to v tom dni, ve kterém se začne naplňovat, že povstanou Jannes a Jambres, napodobitelé. Tak to činili za dnů Mojžíše, když vyšel se Slovem. Jsou ještě tři věci, o nichž chceme hovořit, než ukončíme.

Myslete na to, že tři věci se již splnily a tři další leží ještě před námi.

1.) Svět se nachází v sodomitském stavu. Ježíš řekl, že to tak bude, hleďte na tu perversitu. Naše ženy se v chování přizpůsobují mužům a muži se chovají jako ženy, žensky zkažení, špinaví, skleslí, d'áblem ovládaní, aniž by o tom věděli.

2.) Podle Písma nastala hodina, kdy Jannes a Jambres zase povstanou.

3.) Je to stejná hodina, kdy se Syn člověka zjeví.

Zde máte vaše věřící, zdánlivě věřící a nevěřící. Zde je pravé potvrzené Slovo, tam je zdánlivě věřící, který to napodobí a zde je nevěřící, který vše odmítne. Ale k večeru má být světlo. Cestu k nádheře najdete. Věříte tomu?

Skloňme své hlavy, všude, v celé zemi, kam poselství dojde, od východu až na západ, snažíme se činit to nejlepší: „Ale všichni, které Mi Otec dal, ke Mně přijdou.“

Myslíte si, že jsem dnes mluvil sám od sebe, protože vám nesu toto poselství. Já s tím ale nemám co činit, neboť jsem jen hlasem. Ale protože je to vůle mého Otce, proto vám ohlašuji poselství, neboť jsem proto povolán. Já jsem se tam dole u řeky nezjevil, jen jsem tam stál, když se zjevil Pán. Nejsem ten stejný, kdo tyto věci činí a předpovídá a které jdou v dokonalosti do naplnění. Jsem jen tím, kdo stojí blízko, když to Pán činí, jsem jenom hlasem, který Pán používá, když chce něco oznámit. Nejsem ten, kdo mnoho ví, ale vydal jsem se Mu, aby Onmohl mluvit.

Nebyl to sedmý anděl, to ne, ale bylo to zjevení Syna člověka. Nebyl to anděl, ale bylo to tajemství, které Bůh odhalil, není to muž, nýbrž Bůh; anděl nebyl Synem člověka, nýbrž posel Syna člověka. Syn člověka je Ježíš Kristus. ON je ten Jeden, který nás živí, nejste živeni mužem, protože jeho slovo by selhalo. Jste živeni neomylným Slovem těla, totiž Synem člověka.

Jestliže ještě nejste živeni každým Slovem, které vám dává sílu, abyste se mohli povznést nade všechny denominace a starosti tohoto světa, učinite to nyní v tomto okamžiku, když se budeme modlit...

Vydavatel: misionář Ewald Frank,
Postfach 100707, 47707 Krefeld, Německo
www.freie-volksmission.de

Svobodná lidová misie, informační kancelář
Doubecká 556, Jahodnice, Praha 9 - Kyje, CZ-198 00

internet: www.svobodnalidovamisie.cz
e-mail: info@svobodnalidovamisie.cz

☎ 281 931 729

Slobodná ľudová misia, I. Krasku 18, Trnava, 917 05

internet: www.misia.sk
e-mail: info@misia.sk

☎ 033 5342 991, 0905 414 701

WB 1965-07-25
Pomazání posledního času
CZ